

ΙΕΡΕΜΙΑΣ

¹ ΤΟ ρῆμα τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμείν·

² ὥς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ·

³ καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.

⁴ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με·

⁵ πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαί σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας ἡγίάκά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.

⁶ καὶ εἶπα· ὦ δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι.

⁷ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντα, οὓς ἂν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις·

⁸ μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

⁹ καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπε

Κύριος πρὸς με· ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου·

¹⁰ ἰδοὺ καθέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας ἐκρίζουν καὶ κατασκάπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν.

¹¹ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· τί σὺ ὀρᾷς Ἰερεμία; καὶ εἶπε· βακτηρίαν καρυῖνην.

¹² καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· καλῶς ἐώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς.

¹³ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς με λέγων· τί σὺ ὀρᾷς; καὶ εἶπα· λέβητα ὑποκαίόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ.

¹⁴ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

¹⁵ διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς ἀπὸ βορρᾶ, λέγει Κύριος, καὶ ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα.

¹⁶ καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὥς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτρίοις καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν.

¹⁷ καὶ σὺ περὶζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ

ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα, ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

¹⁸ ἰδοὺ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυράν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν, ὄχυρόν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς,

¹⁹ καὶ πολεμήσουσί σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σε, διότι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε Κύριος.

2

¹ ΚΑΙ εἶπε· τάδε λέγει Κύριος· ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος

³ ἅγιος Ἰσραήλ· τῷ Κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, φησὶ Κύριος.

⁴ ἀκούσατε λόγον Κυρίου, οἶκος Ἰακώβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ.

⁵ τάδε λέγει Κύριος· τί εὔροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν;

⁶ καὶ οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀπείρῳ

καὶ ἀβάτω, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ,
ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐθὲν καὶ οὐ
κατώκησεν ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου;

⁷ καὶ ἡγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον τοῦ
φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ
ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσῆλθατε καὶ ἐμιάνατε
τὴν γῆν μου καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε
εἰς βδέλυγμα.

⁸ οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν· ποῦ ἐστὶ Κύριος; καὶ
οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου οὐκ ἠπίσταντό με,
καὶ οἱ ποιμένες ἡσέβουν εἰς ἐμέ, καὶ οἱ
προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βάαλ καὶ ὀπίσω
ἀνωφελοῦς ἐπορεύθησαν.

⁹ διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς λέγει
Κύριος, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν
κριθήσομαι.

¹⁰ διότι διέλθετε εἰς νήσους Χεττιεὶμ καὶ
ἴδετε, καὶ εἰς Κηδάρ ἀποστείλατε καὶ
νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα.

¹¹ εἰ ἀλλάζωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν· καὶ
οὗτοι οὐκ εἰσὶ θεοί. ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο
τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται.

¹² ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ καὶ ἔφριξεν
ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

¹³ ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου·
ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ
ῥύξαν ἐαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους,
οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

¹⁴ Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἡ οἰκογενὴς
ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

¹⁵ ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες καὶ ἔδωκαν

τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἱ ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

¹⁶ καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε καὶ κατέπαιζόν σου.

¹⁷ οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

¹⁸ καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτου τοῦ πεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων τοῦ πεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

¹⁹ παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σου, καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι καὶ ἰδέ, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεός σου.

²⁰ ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸν ζυγόν σου, διέσπασας τοὺς δεσμούς σου καὶ εἴπας· οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίου, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

²¹ ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν, ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

²² ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ πληθύνῃς σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σου ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

²³ πῶς ἐρεῖς· οὐκ ἐμίανθην καὶ ὀπίσω τῆς Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἰδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ πολυανδρίῳ καὶ γνῶθι τί ἐποίησας. ὥψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε,

²⁴ τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἑρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη· τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτήν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτήν.

²⁵ ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους. ἡ δὲ εἶπεν· ἀνδριοῦμαι· ὅτι ἠγαπήκει ἄλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

²⁶ ὥς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν ἁλῶ, οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

²⁷ τῷ ξύλῳ εἶπαν, ὅτι πατήρ μου εἶ σύ, καὶ τῷ λίθῳ· σὺ ἐγέννησάς με, καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν· ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

²⁸ καὶ ποῦ εἰσιν οἱ θεοί σου, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσί σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοί σου, Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔθουον τῇ Βάαλ.

²⁹ ἵνατί λαλεῖτε πρὸς με; πάντες ὑμεῖς ἡσεβήσατε καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος.

³⁰ μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδεῖαν οὐκ ἐδέξασθε· μάχαιρα κατέφαγε τοὺς προφῆτας ὑμῶν ὥς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ

ἐφοβήθητε.

³¹ ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος· μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου· οὐ κυριευθησόμεθα καὶ οὐχ ἥξομεν πρὸς σε ἔτι;

³² μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς καὶ παρθένος τὴν στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

³³ τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητῆσαι ἀγάπην; οὐχ οὕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου.

³⁴ καὶ ἐν ταῖς χερσὶ σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτούς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυί.

³⁵ καὶ εἶπας· ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ. ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε· οὐχ ἥμαρτον.

³⁶ τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου; καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς κατησχύνθης ἀπὸ Ἀσσοῦρ.

³⁷ ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὴν ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐδοθήσῃ ἐν αὐτῇ.

3

¹ ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ καὶ γένηται

ἀνδρί ἐτέρῳ, μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμψει
πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μαινομένη μianθήσεται ἡ
γυνὴ ἐκείνῃ; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι
πολλοῖς· καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με; λέγει
Κύριος.

² ἄρον τοὺς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθεΐαν καὶ
ιδέ· πῶς οὐχὶ ἐξεφύρθης; ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς
ἐκάθισας αὐτοῖς ὥσεί κορώνη ἐρημουμένη
καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου
καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

³ καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς
πρόσκομμα σεαυτῇ· ὅψις πόρνῃς ἐγένετό σοι,
ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας.

⁴ οὐχ ὥς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ πατέρα καὶ
ἀρχηγὸν τῆς παρθενίας σου;

⁵ μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἡ
φυλαχθήσεται εἰς νῆκος; ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ
ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα καὶ ἡδυνάσθης.

⁶ Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωσίου τοῦ βασιλέως· εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραήλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν
ὄρος ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου
ἀλσώδους, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.

⁷ καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα
πάντα· πρὸς με ἀνάστρεψον, καὶ οὐκ
ἀνέστρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ
ἀσυνθετος Ἰούδα.

⁸ καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων ὧν
κατελήφθη, ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία
Ἰσραήλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα

αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς τὰς χειῖρας
αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα
καὶ ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτή.

⁹ καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς,
καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον.

¹⁰ καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη πρὸς
με ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας
αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

¹¹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐδικαίωσε τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου
Ἰούδα.

¹² πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς λόγους
τούτους πρὸς βορρᾶν καὶ ἐρεῖς· ἐπιστράφηθι
πρὸς με, ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος,
καὶ οὐ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς· ὅτι
ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μηνιῶ
ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

¹³ πλήν, γνῶθι τὴν ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς
Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας καὶ διεχέας
τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἄλλοτρίους ὑποκάτω
παντὸς ξύλου ἀλσώδους, τῆς δὲ φωνῆς μου
οὐχ ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

¹⁴ ἐπιστράφητε, υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει
Κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν καὶ
λήψομαι ὑμᾶς ἓνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ
πατριας καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών

¹⁵ καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν
καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς
ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

¹⁶ καὶ ἔσται ἐὰν πληθυνθῇτε καὶ αὐξηθῇτε
ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, οὐκ ἐροῦσιν ἔτι· κιβωτὸς διαθήκης

ἀγίου Ἰσραήλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

¹⁷ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσι τὴν Ἱερουσαλὴμ Θρόνον Κυρίου, καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηραῖς.

¹⁸ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ, καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν.

¹⁹ καὶ ἐγὼ εἶπα· γένοιτο, Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν. καὶ εἶπα· πατέρα καλέσετέ με καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε.

²⁰ πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος.

²¹ φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραήλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἀγίου αὐτῶν.

²² ἐπιστράφητε, υἱοί, ἐπιστρέφοντες, καὶ ἴασομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.

²³ ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ

ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.

²⁴ ἡ δὲ αἰσχὺνη κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

²⁵ ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4

¹ ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραήλ, λέγει Κύριος, πρὸς με ἐπιστραφήσεται· καὶ ἂν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ

² καὶ ὁμόσῃ· ζῇ Κύριος μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

³ ὅτι τάδε λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ· νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.

⁴ περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμνεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

⁵ Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰούδα, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ· εἵπατε· σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα· εἵπατε· συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις.

⁶ ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην.

⁷ ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

⁸ ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.

⁹ καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδιά τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδιά τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

¹⁰ καὶ εἶπα· ὦ δέσποτα Κύριε, ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ λέγων· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ ἰδοὺ ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν.

¹¹ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλήμ· πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον.

¹² πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς.

¹³ ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς

καταιγίς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, κουφότεροι
ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι
ταλαιπωροῦμεν.

¹⁴ ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου,
Ἱερουσαλήμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε
ὑπάρχουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

¹⁵ διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἤξει, καὶ
ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

¹⁶ ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἤκασιν·
ἀναγγεΐλατε ἐν Ἱερουσαλήμ, συντροφαὶ
ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ
τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

¹⁷ ὥς φυλάσσουντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ'
αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας, λέγει
Κύριος.

¹⁸ αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου
ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι
πικρά, ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

¹⁹ τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ,
καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου·
μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, σπαράσσεται ἡ
καρδία μου, οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν
σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχὴ μου, κραυγὴν
πολέμου.

²⁰ καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν
ἐπικαλεῖται, ὅτι τεταλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ·
ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή,
διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

²¹ ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων
φωνὴν σαλπίγγων;

²² διότι οἱ ἡγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ
ᾔδεισαν, υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοί·

σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

²³ ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ οὐθέν, καὶ εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ·

²⁴ εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους·

²⁵ ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο·

²⁶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

²⁷ τάδε λέγει Κύριος· ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

²⁸ ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, διότι ἐλάλησα καὶ οὐ μετανοήσω, ὥρμησα καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.

²⁹ ἀπὸ φωνῆς ἱππέως καὶ ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

³⁰ καὶ σὺ τί ποιήσεις, ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ, ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου; εἰ μάταιον ὥραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἔρασταί σου, τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν.

³¹ ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα, τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης, φωνὴ

θυγατρὸς Σιών· ἐκλυθήσεται καὶ παρήσει τὰς
χεῖρας αὐτῆς· οἶμοι ἐγώ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις.

5

¹ ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ
καὶ ἴδετε καὶ γνῶτε καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς
πλατεαῖαις αὐτῆς, ἐὰν εὔρητε ἄνδρα, εἰ ἔστι
ποιῶν κρίμα καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἴλεως
ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

² Ζῆ Κύριος, λέγουσι· διὰ τοῦτο οὐκ ἐν
ψεύδεσιν ὁμνύουσι;

³ Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν·
ἐμαστίγωσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἐπόνεσαν,
συνετέλεσας αὐτούς, καὶ οὐκ ἠθέλησαν
δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα
αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν καὶ οὐκ ἠθέλησαν
ἐπιστραφῆναι.

⁴ καὶ ἐγὼ εἶπα· ἴσως πτωχοὶ εἰσι, διότι οὐκ
ἐδυνάσθησαν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου
καὶ κρίσιν Θεοῦ·

⁵ πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄδρους καὶ λαλήσω
αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου καὶ
κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν
συνέτριψαν ζυγόν, διέρρηξαν δεσμούς.

⁶ διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ
δρυμοῦ, καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν
ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ πάρδαλις
ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ
ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι
ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς
ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

⁷ ποία τούτων ἔλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτοὺς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυνον.

⁸ ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίου αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

⁹ μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος. ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσῃ ἡ ψυχὴ μου;

¹⁰ ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν.

¹¹ ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα.

¹² ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν καὶ εἶπαν· οὐκ ἔστι ταῦτα· οὐχ ἥξει ἐφ' ἡμᾶς κακά, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα·

¹³ οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς· οὕτως ἔσται αὐτοῖς.

¹⁴ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἀνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ρῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς.

¹⁵ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν, οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσει τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ·

¹⁶ πάντες ἰσχυροὶ καὶ κατέδονται τὸν
θερισμὸν ὑμῶν

¹⁷ καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ
κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς
μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς
ἄμπελῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ
τοὺς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσι τὰς
πόλεις τὰς ὀχυράς ὑμῶν, ἐφ' αἷς ὑμεῖς
πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ρομφαίᾳ.

¹⁸ καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει
Κύριος ὁ Θεός σου, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς
συντέλειαν.

¹⁹ καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε· τίνος ἔνεκεν
ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα
ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε
θεοῖς ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως
δουλεύσετε ἄλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

²⁰ ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακώβ,
καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

²¹ ἀκούσατε δὴ ταῦτα, λαὸς μωρὸς καὶ
ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν,
ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

²² μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε; λέγει Κύριος, ἡ
ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν
τάξαντα ἅμμον ὄριον τῇ θαλάσῃ,
πρόσταγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται
αὐτό, καὶ ταραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται,
καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ
ὑπερβήσεται αὐτό.

²³ τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδιά

ἀνήκοος καὶ ἀπειθής, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν·

²⁴ καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν·
φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸν
διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρῶϊμον καὶ ὄψιμον κατὰ
καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ
καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

²⁵ αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ
ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ'
ὑμῶν·

²⁶ ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ
παγίδας ἔστησαν τοῦ διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ
συνελαμβάνοσαν.

²⁷ ὥς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν,
οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διὰ
τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν·

²⁸ καὶ παρέβησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν
κρίσιν ὀρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ
ἐκρίνοσαν.

²⁹ μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει
Κύριος, ἡ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει
ἡ ψυχὴ μου;

³⁰ ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς.

³¹ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἄδικα, καὶ οἱ
ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ
λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε
εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

6

¹ ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ, υἱοὶ Βενιαμίν, ἐκ μέσου τῆς
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Θεκουὲ σημάνετε
σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε

σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται,

² καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου, θύγατερ Σιών.

³ εἰς αὐτὴν ἤξουσι ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηναὶ κύκλῳ καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

⁴ παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἐσπέρας.

⁵ ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

⁶ ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἔκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν· ὧ πόλις ψευδῆς, ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ.

⁷ ὥς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς· ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διαπαντός· πόνω καὶ μάστιγι

⁸ παιδευθήσῃ Ἱερουσαλήμ, μὴ ἀποστῇ ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικηθήσεται.

⁹ ὅτι τάδε λέγει Κύριος· καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὥς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὥς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ.

¹⁰ πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ρῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν, οὐ μὴ βουλευθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι.

¹¹ καὶ τὸν θυμὸν μου ἔπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νῆπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

¹² καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό, ὅτι ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

¹³ ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

¹⁴ καὶ ἰῶντο σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες· εἰρήνη εἰρήνη· καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη;

¹⁵ κατησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ' ὥς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν. διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.

¹⁶ τάδε λέγει Κύριος· στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰωνίους καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. καὶ εἶπαν· οὐ πορευσόμεθα.

¹⁷ καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς, ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος· καὶ εἶπαν· οὐκ ἀκουσόμεθα.

¹⁸ διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

¹⁹ ἄκουε, γῆ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο.

²⁰ ἵνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτά, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι.

²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῷ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται.

²² τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς·

²³ τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν, ἰταμός ἐστι καὶ οὐκ ἐλεήσει, φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα, ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάσσεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Σιών.

²⁴ ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχευεν ἡμᾶς, ὡδῖνες ὡς τικτούσης.

²⁵ μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ρομφαία τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

²⁶ θύγατερ λαοῦ μου, περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητοῦ ποιῆσαι σεαυτῇ, κοπετὸν οἰκτρόν, ὅτι ἐξαίφνης ἥξει τάλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

²⁷ δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώσῃ με ἐν τῷ

δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν·

²⁸ πάντες ἀνήκοι, πορευόμενοι σκολιῶς, χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσὶν.

²⁹ ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλυβδος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη.

³⁰ ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς Κύριος.

7

¹ ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.

³ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ·
διορθώσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

⁴ μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς λέγοντες· ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου ἐστίν.

⁵ ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνὰ μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ πλησίον αὐτοῦ

⁶ καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

⁷ καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ἐν γῇ, ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

⁸ εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπὶ λόγοις
ψευδέσιν, ὅθεν οὐκ ὠφεληθήσεσθε,

⁹ καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε καὶ κλέπτετε
καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ
καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων, ὧν
οὐκ οἴδατε, τοῦ κακῶς εἶναι ὑμῖν

¹⁰ καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν
τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ, καὶ εἶπατε· ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν
πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

¹¹ μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ,
ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει
Κύριος,

¹² ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν
Σηλῷ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ
ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ
προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.

¹³ καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα
ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ οὐκ
ἀπεκρίθητε,

¹⁴ τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ, ᾧ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ
ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ, ᾧ
ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς
ἐποίησα τῇ Σηλῷ.

¹⁵ καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου,
καθὼς ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφούς ὑμῶν, πᾶν τὸ
σπέρμα Ἐφραίμ.

¹⁶ καὶ σύ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ μὴ ἀξιοῦ τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς
καὶ μὴ εὖχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ
αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

¹⁷ ἢ οὐχ ὁρᾷς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ;

¹⁸ οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσι σταῖς τοῦ ποιῆσαι χαυῶνας
τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν
σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί
με.

¹⁹ μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι; λέγει Κύριος·
οὐχὶ ἐαυτοὺς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ
πρόσωπα αὐτῶν;

²⁰ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ὀργὴ
καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον
καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη καὶ
ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ
γεννήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ
σβεσθήσεται.

²¹ τάδε λέγει Κύριος· τὰ ὀλοκαυτώματα
ὕμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν καὶ
φάγετε κρέα.

²² ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας
ὕμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἢ
ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ
ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας·

²³ ἀλλ' ἢ τὸ ρῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς,
λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι
ὕμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν·

καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς
ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾦ ὑμῖν.

²⁴ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ
οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς
ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς
καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ
ἔμπροσθεν.

²⁵ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες
αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας
τοὺς δούλους μου, τοὺς προφῆτας, ἡμέρας
καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,

²⁶ καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ οὐ
προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν
τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν.

²⁸ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τοῦτον τὸν λόγον· τοῦτο
τὸ ἔθνος, ὃ οὐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου
οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ
στόματος αὐτῶν.

²⁹ Κεῖραι τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἀπόρριπτε
καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλέων θρῆνον, ὅτι
ἀπεδοκίμασε Κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν
τὴν ποιοῦσαν ταῦτα.

³⁰ ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν
ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ
βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, τοῦ
μιᾶναι αὐτόν·

³¹ καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφέθ,
ὃς ἐστὶν ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννόμ, τοῦ
κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς

θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρί, ὃ οὐκ ἐντετειλάμην
αὐτοῖς καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

³² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι· Βωμὸς τοῦ
Ταφῆθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ Φάραγξ
τῶν ἀνηρημένων, καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφῆθ
διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

³³ καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου
εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ
τοῖς θηρίοις τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
ἀποσοβῶν.

³⁴ καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ
διοδῶν Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων
καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίου καὶ
φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα
ἡ γῆ.

8

¹ ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος,
ἐξοίσουσι τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ
τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ
τῶν ἱερέων καὶ τὰ ὀστᾶ προφητῶν καὶ τὰ
ὀστᾶ τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ
τῶν τάφων αὐτῶν

² καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ
τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας
καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ
ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν
ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ ὧν
ἀντεῖχοντο καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ
κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται
εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς,

³ ὅτι εἶλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἂν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

⁴ Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· μὴ ὁ πίπτων οὐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;

⁵ διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου οὗτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

⁶ ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν· οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων· τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

⁷ καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν καὶ χελιδῶν, ἀγροῦ στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μου οὗτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.

⁸ πῶς ἐρεῖτε· ὅτι σοφοὶ ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν.

⁹ ἠσχύνθησαν σοφοὶ καὶ ἐπτοήθησαν καὶ ἔαλωσαν, ὅτι τὸν λόγον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;

¹⁰ διὰ τοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις·

¹³ καὶ συνάξουσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος, οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς

ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς,
καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν.

¹⁴ ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε καὶ
εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ
ἀπορριφῶμεν, ὅτι Θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ
ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν
ἐναντίον αὐτοῦ.

¹⁵ συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν
ἀγαθά· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή.

¹⁶ ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος
ἵππων αὐτοῦ, ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ
ἵππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ·
καὶ ἥξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν καὶ τὸ
πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

¹⁷ διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς
ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπαῖσαι,
καὶ δήξονται ὑμᾶς

¹⁸ ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν
ἀπορουμένης.

¹⁹ ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου
ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν
Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί
παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ
ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις;

²⁰ διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἄμητος, καὶ ἡμεῖς
οὐ διεσώθημεν.

²¹ ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς λαοῦ μου
ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες
ὡς τικτούσης.

²² μὴ ρητίνη οὐκ ἔστιν ἐν Γαλαάδ, ἢ ἱατρὸς

οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί οὐκ ἀνέβη ἱασίς
θυγατρὸς λαοῦ μου;

9

¹ ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μου ὕδωρ καὶ
ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρύων, καὶ
κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ
νυκτός, τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς
λαοῦ μου;

² τίς δώῃ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον
καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ
ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες
μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων.

³ καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς
τόξον, ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ
τῆς γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν
καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος.

⁴ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ
φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ
πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ,
καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.

⁵ ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ
καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι·
μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ,
ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι.

⁶ τόκος ἐπὶ τόκῳ καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ· οὐκ
ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.

⁷ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ
πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς, ὅτι
ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς
λαοῦ μου.

⁸ βολίς τιτρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν,
δόλια τὰ ρήματα τοῦ στόματος αὐτῶν· τῷ
πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ
ἔχει τὴν ἔχθραν.

⁹ μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι, λέγει
Κύριος, ἢ ἐν λαῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ
ψυχὴ μου;

¹⁰ Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς
τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους· οὐκ ἤκουσαν
φωνὴν ὑπάρξεως· ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ
καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν, ὥχοντο.

¹¹ καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν
καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι, παρὰ
τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

¹² τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός, καὶ συνέτω
τοῦτο; καὶ ὃ λόγος στόματος Κυρίου πρὸς
αὐτόν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν· ἔνεκεν τίνος
ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ
διοδεύεσθαι αὐτήν;

¹³ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· διὰ τὸ
ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου, ὃν
ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ
ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,

¹⁴ ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν
τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν
εἰδώλων, ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες
αὐτῶν·

¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῷ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ

ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς

¹⁶ καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

¹⁷ τάδε λέγει Κύριος· καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθηνγιάσθωσαν

¹⁸ καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρεῖτω ὕδωρ.

¹⁹ ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιών· πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν.

²⁰ ἀκούσατε δὴ, γυναῖκες, λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἴκτον καὶ γυνὴ τὸν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

²¹ ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

²² καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

²³ Τάδε λέγει Κύριος· μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

²⁴ ἄλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ
καυχώμενος, συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ
θέλημά μου, λέγει Κύριος.

²⁵ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ
ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετημένους
ἀκροβυστίας αὐτῶν,

²⁶ ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν καὶ ἐπὶ
Ἐδῶμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμὼν καὶ ἐπὶ υἱοὺς
Μωάβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ
πρόσωπον αὐτοῦ, τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ
ἐρήμῳ· ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί,
καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας
αὐτῶν.

10

¹ ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον Κυρίου, ὃν
ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ·

² τάδε λέγει Κύριος· κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν
ἐθνῶν μὴ μαυθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων
τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβοῦνται
αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

³ ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια· ξύλον
ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον
τέκτονος καὶ χώνευμα·

⁴ ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα
ἐστίν· ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν
αὐτά,

⁵ θήσουσιν αὐτά, καὶ οὐ κινηθήσονται·
ἀργύριον τορευτὸν ἐστίν, οὐ πορεύονται·
ἀργύριον προσβλητὸν ἀπὸ θαρσὺς ἤξει,

χρυσίον Μωφάζ καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα
τεχνιτῶν πάντα· ὑάκινθον καὶ πορφύραν
ἐνδύσουσιν αὐτά·

⁵ αἰρόμενα ἄρθήσονται, ὅτι οὐκ
ἐπιβήσονται. μὴ φοβηθῆτε αὐτά, ὅτι οὐ μὴ
κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς.

¹¹ οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς· θεοί, οἳ τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ
τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου.

¹² Κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ
αὐτοῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ
σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ ἐξέτεινε
τὸν οὐρανόν,

¹³ καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ
ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς,
ἀστραπὰς εἰς ὑέτον ἐποίησε καὶ ἐξήγαγε φῶς
ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

¹⁴ ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως,
κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς
γλυπτοῖς αὐτοῦ, ὅτι ψευδῇ ἐχώνευσεν, οὐκ
ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·

¹⁵ μάταιά ἐστιν, ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν
καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται.

¹⁶ οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ
πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

¹⁷ Συνήγαγεν ἕξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου,
κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς.

¹⁸ ὅτι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει,
ὅπως εὔρεθῇ ἡ πληγὴ σου·

19 οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου, ἀλγερὰ ἡ πληγὴ σου, κἀγὼ εἶπα· ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέ με·

20 ἡ σκηνὴ μου ἐταλαιπώρησεν, ὤλετο, καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν· οἱ υἱοὶ μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσὶν, οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου, τόπος τῶν δέρρεων μου.

21 ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν· διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκοσπίσθησαν.

22 φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξει τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν.

23 οἶδα, Κύριε, ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.

24 παίδευσον ἡμᾶς, Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.

25 ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεάς, αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

11

1 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·

2 ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης. καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ·

³ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης,

⁴ ἥς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς, λέγων· ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα, ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν,

⁵ ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη. καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπα· γένοιτο, Κύριε.

⁶ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ λέγων· ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς.

⁸ καὶ οὐκ ἐποίησαν.

⁹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· εὐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰούδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ·

¹⁰ ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ οὐκ ἠθέλησαν εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου, καὶ ἰδοὺ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰούδα τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν.

¹¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ

ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακά, ἐξ ὧν οὐ
δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν, καὶ
κεκράζονται πρὸς με, καὶ οὐκ εἰσακούσομαι
αὐτῶν.

¹² καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰούδα καὶ οἱ
κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ καὶ κεκράζονται
πρὸς τοὺς θεούς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς,
οἳ μὴ σώσουσιν αὐτοὺς ἐν τῷ καιρῷ τῶν
κακῶν αὐτῶν.

¹³ ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν
θεοὶ σου, Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς
Ἱερουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς θυμιᾶν τῇ Βάαλ.

¹⁴ καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ
τούτου καὶ μὴ ἀξίου περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει
καὶ προσευχῇ, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι ἐν τῷ
καιρῷ, ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνταί με, ἐν καιρῷ
κακώσεως αὐτῶν.

¹⁵ τί ἡ ἡγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μου ἐποίησε
βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν
ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου, ἡ τούτοις διαφεύξῃ;

¹⁶ ἐλαίαν ὠραίαν, εὖσκιον τῷ εἶδει ἐκάλεσε
Κύριος τὸ ὄνομά σου· εἰς φωνὴν περιτομῆς
αὐτῆς ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν, μεγάλη ἡ θλίψις
ἐπὶ σέ, ἡχρεώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς.

¹⁷ καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε ἐλάλησεν
ἐπὶ σέ κακὰ ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ
καὶ οἴκου Ἰούδα, ὅτι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τοῦ
παροργίσει με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτοὺς τῇ Βάαλ.

¹⁸ Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε
εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

¹⁹ ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τοῦ

θύεσθαι οὐκ ἔγνω· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες· δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ μὴ μνησθῇ οὐκέτι.

²⁰ Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μου.

²¹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Ἀναθὼθ τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου, τοὺς λέγοντας· οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μή, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν.

²² ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτούς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ,

²³ καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

12

¹ ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ, Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ, πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται, εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα;

² ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν· ἔτεκνοποίησαντο καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

³ καὶ σύ, Κύριε, γινώσκεις με, δεδοίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

⁴ ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά, ὅτι εἶπαν· οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν.

⁵ σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι καὶ ἐκλύουσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σὺ πέποιθας; πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου;

⁶ ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σε καλά.

⁷ Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

⁸ ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ· ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

⁹ μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

¹⁰ ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,

¹¹ ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας, δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

¹² ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωροῦντες, ὅτι μάχαιρα τοῦ Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς, οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί.

¹³ ἐσπείρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίζετε· οἱ κλῆροι αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτοὺς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμοῦ ἔναντι Κυρίου.

¹⁴ Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀποτομένων τῆς κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰούδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν.

¹⁵ καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς καὶ κατοικιῶ αὐτούς, ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

¹⁶ καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου, τοῦ ὁμνύειν τῷ ὀνόματί μου, ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὁμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου.

¹⁷ ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἔξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεῖα.

13

¹ ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ

τὴν ὀσφύν σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται.

² καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὀσφύν μου.

³ καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

⁴ λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ κατάκρυσον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας.

⁵ καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυσα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.

⁶ καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἀνάστηθι, βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ.

⁷ καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὠρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου, οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν.

⁸ καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων· τάδε λέγει Κύριος·

⁹ οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰούδα καὶ τὴν ὕβριν Ἱερουσαλήμ,

¹⁰ τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν.

¹¹ ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὀσφύν τοῦ ἀνθρώπου, οὕτως ἐκόλλησα

πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν, καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου.

¹² καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον· πᾶς ἄσκὸς πληρωθήσεται οἴνου. καὶ ἔσται ἔαν εἴπωσι πρὸς σε· μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκὸς πληρωθήσεται οἴνου;

¹³ καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς τοῦ Δαυὶδ ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ τὸν Ἰούδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ μεθύσματι

¹⁴ καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ. οὐκ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, καὶ οὐκ οἰκτειρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

¹⁵ Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

¹⁶ δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸ τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινά, καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου, καὶ τεθήσονται εἰς σκότος.

¹⁷ ἔαν δὲ μὴ ἀκούσητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως, καὶ κατάρξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον Κυρίου.

¹⁸ εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
δυναστεύουσι· ταπεινώθητε καὶ καθίσατε,
ὅτι καθηρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος
δόξης ὑμῶν.

¹⁹ πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν.
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀπωκίσθη Ἰούδας,
συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν.

²⁰ Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου, Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἴδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ· ποῦ ἐστὶ
τὸ ποίμνιον, ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σου;

²¹ τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε; καὶ σὺ
ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν·
οὐκ ὠδῖνες καθέξουσί σε καθὼς γυναικὰ
τίκτουσαν;

²² καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου· διατί
ἀπήντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τῆς
ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου
παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου.

²³ εἰ ἀλλάσσεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ
πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά.

²⁴ καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα
φερόμενα ἀπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον.

²⁵ οὕτως ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ
ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί, λέγει Κύριος, ὡς
ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι.

²⁶ κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου.

²⁷ καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου
καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ
τῶν βουνῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ
βδελύγματά σου· οὐαὶ σοι, Ἱερουσαλήμ, ὅτι

οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου· ἕως τίνος ἔτι;

14

Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν περὶ τῆς ἀβροχίας.

¹ ΕΠΕΝΘΗΣΕΝ ἡ Ἰουδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.

³ καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἦλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα καὶ οὐχ εὗροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά.

⁴ καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι οὐκ ἦν ὑετός· ἡσχύνθησαν οἱ γεωργοί, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

⁵ καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον, ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη.

⁶ ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας· εἴλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας.

⁷ εἰ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν, Κύριε, ποίησον ἡμῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σου, ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

⁸ ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, καὶ σῶζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἵνατί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροιχος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

⁹ μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σῶζειν; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ,

Κύριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς· μὴ ἐπιλάβῃ ἡμῶν.

¹⁰ οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ· ἡγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς· νῦν μνησθήσεται τῆς ἀδικίας αὐτῶν.

¹¹ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθά·

¹² ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

¹³ καὶ εἶπα· ὦ Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι καὶ λέγουσιν· οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

¹⁴ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· ψευδῇ οἱ προφηῇται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας καὶ οἰωνίσματα καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, οἱ λέγουσι· μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν λιμῷ

συντελεσθήσονται οἱ προφηῆται

¹⁶ καὶ ὁ λαός, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς διόδοις Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτούς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν· καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

¹⁷ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον· καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

¹⁸ ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας, καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.

¹⁹ μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἵνατί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ· εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχὴ.

²⁰ ἔγνωμεν, Κύριε, ἁμαρτήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σου.

²¹ κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου· μνησθητι, μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου τὴν μεθ' ἡμῶν.

²² μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ,

οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός; καὶ ὑπομενοῦμέν σε, Κύριε,
ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

15

¹ ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με· ἐὰν στῇ Μωσῆς
καὶ Σαμουὴλ πρὸ προσώπου μου, οὐκ ἔστιν ἡ
ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς· ἐξαπόστειλον τὸν
λαὸν τοῦτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.

² καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σέ· ποῦ
ἐξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· τάδε
λέγει Κύριος· ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον·
καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ
ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμὸν· καὶ ὅσοι εἰς
αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

³ καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτοὺς τέσσαρα εἶδη,
λέγει Κύριος· τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ
τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ θηρία τῆς
γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρῶσιν
καὶ εἰς διαφθοράν.

⁴ καὶ παραδώσω αὐτοὺς εἰς ἀνάγκας
πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασσῆ
υἱὸν Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων
ᾧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

⁵ τίς φείσεται ἐπὶ σοί, Ἱερουσαλήμ; καὶ τίς
δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς
εἰρήνην σοι;

⁶ σὺ ἀπεστράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω
πορεύσῃ, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου καὶ
διαφθερῶ σε, καὶ οὐκέτι ἀνήσω αὐτούς.

⁷ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν διασπορᾷ· ἐν
πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν
τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

⁸ ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκους ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαίφνης τρόμον καὶ σπουδὴν.

⁹ ἔκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά, ἀπεκάκισεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυσ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσοῦσης τῆς ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη· τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

¹⁰ Οἷμοι ἐγὼ μῆτερ, ὥς τίνα με ἔτεκες; ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάσῃ τῇ γῇ· οὔτε ὠφέλησα, οὔτε ὠφέλησέ με οὐδεὶς· ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

¹¹ γένοιτο, δέσποτα, κατευθυνόντων αὐτῶν, εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.

¹² εἰ γνωσθήσεται σίδηρος; καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν ἡ ἰσχὺς σου.

¹³ καὶ τοὺς θησαυροὺς σου εἰς προνομὴν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου.

¹⁴ καὶ καταδουλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῇ, ἣ οὐκ ἤδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

¹⁵ Κύριε, μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν· γινῶθι ὥς ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν

¹⁶ ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου·
συντέλεσον αὐτούς, καὶ ἔσται ὁ λόγος σου
ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου,
ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σου ἐπ' ἐμοί, Κύριε
παντοκράτωρ.

¹⁷ οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν
παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβούμην ἀπὸ προσώπου
χειρός σου· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας
ἐνεπλήσθην.

¹⁸ ἵνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσί μου;
ἡ πληγὴ μου στερεά, πόθεν ἰαθήσομαι;
γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς οὐκ
ἔχον πίστιν.

¹⁹ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐὰν
ἐπιστρέψης, καὶ ἀποκαταστήσω σε, καὶ πρὸ
προσώπου μου στήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς
τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ στόμα μου ἔσῃ·
καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ, καὶ σὺ
οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς.

²⁰ καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος
ὄχυρόν χαλκοῦν, καὶ πολεμήσουσι πρὸς σέ
καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ, διότι μετὰ σοῦ
εἰμι τοῦ σῶζειν σε

²¹ καὶ τοῦ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς
πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς
λοιμῶν.

16

¹ ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ
Θεὸς Ἰσραὴλ,

² καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ
θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

³ ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυῖων αὐτοὺς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ·

⁴ ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.

⁵ τάδε λέγει Κύριος· μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῇς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτούς, ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου.

⁶ οὐ μὴ κόψονται αὐτοὺς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι καὶ οὐ ξυρηθήσονται,

⁷ καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι, οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ.

⁸ εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

⁹ διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης.

¹⁰ καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσι

πρὸς σέ· διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς
πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ
τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

¹¹ καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς· ἀνθ' ὧν
ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει
Κύριος, καὶ ὥχοντο ὀπίσω θεῶν ἄλλοτριῶν,
καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν
αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον
μου οὐκ ἐφυλάξαντο·

¹² καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς
πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε
ἐκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας
ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου.

¹³ καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης
εἰς τὴν γῆν, ἣν οὐκ ἤδείτε ὑμεῖς καὶ οἱ
πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἐτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος.

¹⁴ Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι· Ὕψις Κύριος ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου,

¹⁵ ἀλλὰ ὅτι Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον
Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν, οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν
ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

¹⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἁλιεῖς τοὺς
πολλοὺς, λέγει Κύριος, καὶ ἁλιεύσουσιν
αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς
πολλοὺς θηρευτάς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς

ἐπάνω παντὸς ὄρου καὶ ἐπάνω παντὸς
βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.

¹⁷ ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς
αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

¹⁸ καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς κακίας
αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς
ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις
τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν
κληρονομίαν μου.

¹⁹ Κύριε, σὺ ἰσχύς μου καὶ βοήθειά μου καὶ
καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη
ἤξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἐροῦσιν· ὡς
ψευδῇ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδωλα,
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα.

²⁰ εἰ ποιήσει ἐαυτῷ ἄνθρωπος θεοῦς; καὶ
οὔτοι οὐκ εἰσὶ θεοί.

²¹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ
καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου καὶ γνωριῶ
αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται ὅτι
ὄνομά μοι Κύριος.

17

¹ ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν
ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίζει σάρκα
βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου
ἀποστῇ ἢ καρδιά αὐτοῦ·

⁶ καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ,
οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ
κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ
ἀλμυρᾷ, ἣτις οὐ κατοικεῖται.

⁷ καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ καὶ ἔσται Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ·

⁸ καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν.

⁹ βαθεῖα ἡ καρδία παρά πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι· καὶ τίς γινώσεται αὐτόν;

¹⁰ ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφροὺς τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ.

¹¹ ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε· ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως, ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων.

¹² θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἀγίασμα ἡμῶν,

¹³ ὑπομονὴ Ἰσραὴλ, Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

¹⁴ ἴασαί με, Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι· ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.

¹⁵ ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με· ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

¹⁶ ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα, σὺ ἐπίστη· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἐστὶ.

¹⁷ μὴ γεννηθῇς μοι εἰς ἀλλοτριώσιν
φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ.

¹⁸ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ
μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοί,
καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς
ἡμέραν πονηράν, δισσοὺς σύντριμμα
σύντριψον αὐτούς.

¹⁹ Τάδε λέγει Κύριος· βάδισον καὶ στῆθι ἐν
ταῖς πύλαις υἰῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς
εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα καὶ
ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ

²⁰ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀκούσατε τὸν λόγον
Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία
καὶ πᾶσα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν
ταῖς πύλαις ταύταις·

²¹ τάδε λέγει Κύριος· φυλάσσεσθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἵρετε βαστάγματα ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ

²² καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν
ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν
ἔργον οὐ ποιήσετε· ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν
ὑμῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ
οὖς αὐτῶν

²³ καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν
ὕπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκούσαί
μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

²⁴ καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ μου, λέγει
Κύριος, τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ

τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν
σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

²⁵ καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς
πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες
καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ καὶ
ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν,
αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα
καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα.

²⁶ καὶ ἥξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰούδα καὶ
κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὶν
καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ
τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ
θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μανὰ καὶ
λίβανον, φέροντες αἶνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

²⁷ καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ
ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ
αἵρειν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι
ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις
αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ
καὶ οὐ σβεσθήσεται.

18

¹ Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν λέγων·

² ἀνάστηθι, καὶ κατάβηθι εἰς οἶκον τοῦ
κεραμέως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

³ καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως,
καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων·

⁴ καὶ ἔπενε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρπεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι.

⁵ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

⁶ εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ; ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσὶ μου.

¹⁷ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν,

⁸ καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανόησω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

⁹ καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεύεσθαι,

¹⁰ καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, καὶ μετανόησω περὶ τῶν ἀγαθῶν, ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς.

¹¹ καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῖς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

¹² καὶ εἶπαν· ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα καὶ ἕκαστος τὰ ἄρεστά τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηραῖς

ποιήσομεν.

¹³ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι· τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτά, ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ;

¹⁴ μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἡ χιῶν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου; μὴ ἐκκλινῇ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

¹⁵ ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν· καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν

¹⁶ τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

¹⁷ ὥς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

¹⁸ Καὶ εἶπαν· δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμόν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσση καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

¹⁹ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

²⁰ εἰ ἀνταποδίδονται ἀντὶ ἀγαθῶν κακά; ὅτι συνελάλησαν ρήματα κακὰ τῆς ψυχῆς μου καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυσάν μοι· μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ

ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν.

²¹ διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι θανάτῳ καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

²² γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς ληστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.

²³ καὶ σύ, Κύριε, ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλήν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ εἰς θάνατον· μὴ ἀθώωσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

19

¹ ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς με· βάδισον καὶ κτῆσαι βῆκον πεπλασμένον ὀστράκινον καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

² καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς Χαρσεῖθ, καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ,

³ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε

λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακά, ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἡχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ,

⁴ ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με καὶ ἀπηλλοτριώσαν τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις, οἷς οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθώων

⁵ καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρί, ἃ οὐκ ἐνετείλάμην οὐδὲ διενεόθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

⁶ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννόμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

⁷ καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα καὶ τὴν βουλὴν Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

⁸ καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

⁹ καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν, καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίου αὐτοῦ

ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ, ἣ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

¹⁰ καὶ συντρίψεις τὸν βῆκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ

¹¹ καὶ ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

¹² οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

¹³ καὶ οἵκοι Ἰερουσαλὴμ καὶ οἵκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίαςαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπρισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτριόις.

¹⁴ Καὶ ἦλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι, καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν·

¹⁵ τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν ἐντολῶν μου.

20

¹ ΚΑΙ ἤκουσε Πασχῶρ ὁ υἱὸς Ἑμμήρ ὁ

ιερεὺς καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος
ἡγούμενος οἴκου Κυρίου τοῦ Ἰερεμίου
προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

² καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν
εἰς τὸν καταρράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου
ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερώου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ
Κυρίου.

³ καὶ ἐξήγαγε Πασχῶρ τὸν Ἰερεμίαν ἐκ τοῦ
καταρράκτου, καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἰερεμίας· οὐχὶ
Πασχῶρ ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἦ
Μέτοικον.

⁴ διότι τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί
σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου,
καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ
οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται, καὶ σὲ καὶ πάντα
Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ
κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

⁵ καὶ δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως
ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ
πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα
εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς
εἰς Βαβυλῶνα.

⁶ καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ
οἴκῳ σου πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν
Βαβυλῶνι ἀποθανῇ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ, σὺ καὶ
πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας
αὐτοῖς ψευδῆ.

⁷ Ἠπάτησάς με, Κύριε, καὶ ἠπατήθην,
ἐκράτησας καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς
γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα

μυκτηριζόμενος·

⁸ ὅτι πικρῶ λόγῳ μου γελάσομαι, ἄθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

⁹ καὶ εἶπα· οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν.

¹⁰ ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν· ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ, πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

¹¹ ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ἡσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται.

¹² Κύριε, δοκιμάζων δίκαια, συνίων νεφροῦς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου.

¹³ Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων.

¹⁴ Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέ με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή.

¹⁵ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ
εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων·
ἐτέχθη σοι ἄρσην, εὐφραινόμενος.

¹⁶ ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις,
ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ
μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωΐ καὶ
ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

¹⁷ ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ μητρὸς καὶ
ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ
μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.

¹⁸ ἵνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας τοῦ
βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διετέλεσαν
ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

21

¹ Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς
Ἱερεμίαν, ὅτε ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ὁ
βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχῶρ υἱὸν
Μελχίου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν
ιερέα λέγων·

² ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν Κύριον, ὅτι
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ' ἡμᾶς, εἰ
ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια
αὐτοῦ, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ' ἡμῶν.

³ καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας· οὕτως
ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα·

⁴ τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέψω
τὰ ὅπλα τὰ πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε
ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς
συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους,

καὶ συνάξω αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης

⁵ καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς μεγάλης

⁶ καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη, ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται.

⁷ καὶ μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει Κύριος δώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.

⁸ καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς· τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου·

⁹ ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ ζήσεται.

¹⁰ διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτήν ἐν πυρί.

¹¹ ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον

Κυρίου·

¹² οἶκος Δαυίδ, τάδε λέγει Κύριος· κρίνατε
πρωί κρίμα καὶ κατευθύνετε καὶ ἐξέλεσθε
διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν,
ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου καὶ
καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων.

¹³ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε τὸν κατοικοῦντα τὴν
κοιλιάδα Σόρ, τὴν πεδεινὴν, τοὺς λέγοντας·
τίς πτοήσῃ ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ
κατοικητήριον ἡμῶν;

¹⁴ καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ
ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

22

¹ ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· πορεύου καὶ κατάρβηθι
εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα καὶ
λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον

² καὶ ἐρεῖς· ἄκουε λόγον Κυρίου, βασιλεῦ
Ἰούδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυίδ, σὺ καὶ
ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου καὶ οἱ
εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις·

³ τάδε λέγει Κύριος· ποιεῖτε κρίσιν καὶ
δικαιοσύνην καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ
χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν καὶ προσήλυτον καὶ
ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε καὶ
μὴ ἀσεβῆτε καὶ αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ
τόπῳ τούτῳ.

⁴ διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον
τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις
τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ
θρόνου Δαυὶδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμάτων

καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν·

⁵ ἔὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.

⁶ ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα· Γαλαὰδ σύ μοι, ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου, ἔὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας·

⁷ καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα καὶ τὸν πέλεκυν αὐτοῦ, καὶ ἐκκόψουσι τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

⁸ καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· διατί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

⁹ καὶ ἐροῦσιν· ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

¹⁰ Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυμῶ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

¹¹ διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλήμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

¹² ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ, οὗ μετώκισα αὐτόν, ἐκεῖ ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην οὐκ

ὄψεται ἔτι.

¹³ Ὡς ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι, παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργάζεται δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

¹⁴ Ὡκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον σύμμετρον, ὑπερῶα ριπιστὰ διεσταλμένα θυρίσι καὶ ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ κεχρισμένα ἐν μίλτῳ.

¹⁵ μὴ βασιλεύσης, ὅτι σὺ παροξύνῃ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρί σου; οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται· βέλτιον ἦν σὲ ποιεῖν κρίμα καὶ δικαιοσύνην.

¹⁶ οὐκ ἔγνωσαν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ταπεινῷ οὐδὲ κρίσιν πένητος· οὐ τοῦτό ἐστι τὸ μὴ γινῶναί σε ἐμέ, λέγει Κύριος;

¹⁷ ἰδοὺ οὐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί σου οὐδὲ ἡ καρδιά σου καλή, ἀλλὰ εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδικήματα καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν αὐτά.

¹⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα Ἰούδα· οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα τοῦτον· οὐ μὴ κόπονται αὐτόν· ὧ ἀδελφέ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται αὐτόν· οἴμοι Κύριε.

¹⁹ ταφὴν ὄνου ταφήσεται, συμψηθεὶς ριφήσεται ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλήμ.

²⁰ Ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ κράξον καὶ εἰς τὴν Βασάν δὸς τὴν φωνήν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, ὅτι συνετρίβησαν

πάντες οἱ ἐρασταί σου.

²¹ ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου, καὶ εἶπας· οὐκ ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου, οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου.

²² πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται· ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε.

²³ κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ, ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις, καταστενάζεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὁδύνας ὡς τικτούσης.

²⁴ ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος, ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχονίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν ἐκσπάσω σε

²⁵ καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων·

²⁶ καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν, οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

²⁷ εἰς δὲ τὴν γῆν, ἣν αὐτοὶ εὖχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.

²⁸ ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ, ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδει.

²⁹ γῆ γῆ ἀκουε λόγον Κυρίου·

³⁰ γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὕξηθῃ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἀνὴρ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδα.

23

¹ Ω οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου.

² διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου· ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκέψασθε αὐτά, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν·

³ καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τῆς γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν, καὶ ἀύξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται·

⁴ καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας, οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.

⁵ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς.

⁶ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος Ἰωσεδέκ.

⁹ Ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδιά μου, ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

¹⁰ ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆς ἐρήμου, καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως.

¹¹ ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

¹² διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνώφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

¹³ καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βάαλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

¹⁴ καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἰερουσαλὴμ ἐώρακα φρικτά, μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῖς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ὥσπερ Γόμορρα.

¹⁵ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρόν, ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἰερουσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάση τῇ γῇ.

¹⁶ οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ· μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος Κυρίου.

17 λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον Κυρίου· εἰρήνη ἔσται ὑμῖν· καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν· οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.

18 ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι Κυρίου καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτοῦ; τίς ἠνωτίσατο καὶ ἤκουσεν;

19 ἰδοὺ σεισμὸς παρὰ Κυρίου καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἥξει.

20 καὶ οὐκ ἔτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς Κυρίου, ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγκειρήματος καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά.

21 οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφῆτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· οὐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον.

22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰ ἤκουσαν τῶν λόγων μου, καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτοὺς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἶμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρρωθεν.

24 εἰ κρυβήσεται τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες· ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον.

26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν

τῶν προφητευόντων ψευδῇ καὶ ἐν τῷ
προφητεύειν αὐτοὺς τὰ θελήματα τῆς
καρδίας αὐτῶν;

²⁷ τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ
νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ
διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ,
καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ
ὀνόματός μου ἐν τῇ Βάαλ;

²⁸ ὁ προφήτης, ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶ,
διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ
λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγησάσθω τὸν
λόγον μου ἐπ' ἀληθείας. τί τὸ ἄχυρον πρὸς
τὸν σῖτον; οὕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

²⁹ οὐκ ἰδοὺ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον,
λέγει Κύριος, καὶ ὥς πέλυξ κόπτων πέτραν;

³⁰ ἰδοὺ ἐγὼ διὰ τοῦτο πρὸς τοὺς προφῆτας,
λέγει Κύριος ὁ Θεός, τοὺς κλέπτοντας τοὺς
λόγους μου ἕκαστον παρὰ τοῦ πλησίον
αὐτοῦ.

³¹ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς
ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ
νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν.

³² ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφῆτας τοὺς
προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῇ καὶ διηγοῦντο
αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μου ἐν τοῖς
ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν
καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ οὐκ
ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ
ὠφελήσουσι τὸν λαὸν τοῦτον.

³³ καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ
ιερεὺς ἢ προφήτης λέγων· τί τὸ λῆμμα

Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε τὸ
λῆμμα καὶ ράξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

³⁴ ὁ προφήτης καὶ οἱ ἱερεῖς καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν
εἴπωσι· λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸν
ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

³⁵ ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν
πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ· τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί
ἐλάλησε Κύριος;

³⁶ καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι
τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ·

³⁷ καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

³⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ἡμῶν· ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον·
λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
λέγων· οὐκ ἐρεῖτε· λῆμμα Κυρίου,

³⁹ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ράσσω
ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν, ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς
πατράσιν ὑμῶν,

⁴⁰ καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὀνειδισμὸν αἰώνιον
καὶ ἀτιμίαν αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

⁷ Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει
Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι· Ὕψις Κύριος, ὃς
ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

⁸ ἀλλὰ· Ὕψις Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ
σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν
τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ. καὶ
ἀποκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

24

¹ ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων

κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου μετὰ
τὸ ἀποικίσαι Ναβουχοδονόσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ
βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς
τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς
πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς
εἰς Βαβυλῶνα·

² ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα,
ὥς τὰ σύκα τὰ πρῶϊμα, καὶ ὁ κάλαθος ὁ
ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ
βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

³ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με· τί σὺ ὀράς,
Ἰερεμία; καὶ εἶπα· σύκα· τὰ χρηστὰ χρηστὰ
λίαν, καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ
βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

⁴ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

⁵ τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὥς τὰ
σύκα τὰ χρηστὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι
τοὺς ἀποικισθέντας Ἰούδα, οὓς ἐξαπέσταλκα
ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς
ἀγαθὰ. καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ'
αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς
εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ
ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ
καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

⁷ καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι
αὐτοὺς ἐμέ, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται
μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν,
ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμέ ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας αὐτῶν.

⁸ καὶ ὥς τὰ σύκα τὰ πονηρά, ἃ οὐ

βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἱερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

⁹ καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ.

¹⁰ καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

25

¹ Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,

² ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ λέγων·

³ ἐν τῷ τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων

⁴ καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφῆτας, ὀρθροῦ ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὡσὶν ὑμῶν,

⁵ λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν

πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

⁶ μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς·

⁷ καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.

⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

⁹ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ λήψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμὸν καὶ εἰς ὀνειδισμόν αἰῶνιον·

¹⁰ καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς λύχνου.

¹¹ καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδομήκοντα ἔτη.

¹² καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, φησὶ Κύριος, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰῶνιον·

¹³ καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.

Ἄ ἐπροφήτευσεν Ἰερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη.* ¹⁴ Τὰ Αἰλάμ. Τάδε λέγει Κύριος· συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλάμ, ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν.

¹⁵ καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλάμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τούτοις, καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος, ὃ οὐχ ἤξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.

¹⁶ καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

¹⁷ καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλάμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνα.

¹⁸ καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν καὶ ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλάμ, λέγει Κύριος. Ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίου βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἰλάμ.

26

¹ *Τ... Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμεῖς, ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα.

³ Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον·

⁴ ἐπισάξτε τοὺς ἵππους, ἐπίβητε, οἱ ἵππεῖς, καὶ κατὰσθητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν·

* 25:13 (Μασ. ΜΘ 34). * 26:1 (Μασ. ΜΣΤ)

προβάλετε τά δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς
θώρακας ὑμῶν.

⁵ τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν
εἰς τὰ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν
κοπήσονται. φυγῇ ἔφυγον καὶ οὐκ
ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει
Κύριος.

⁶ μὴ φευγέτω ὁ κοῦφος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω
ὁ ἰσχυρός· ἐπὶ βορρᾶν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην
ἡσθένησαν, πεπτώκασιν.

⁷ τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς
ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ;

⁸ ὕδατα Αἰγύπτου ὥσεὶ ποταμὸς
ἀναβήσεται καὶ εἶπεν· ἀναβήσομαι καὶ
κατακαλύψω τὴν γῆν καὶ ἀπολῶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

⁹ ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους, παρασκευάσατε
τὰ ἄρματα, ἐξέλθατε, οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν
καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις· καὶ Λυδοί,
ἀνάβητε, ἐντεínaτε τόξον.

¹⁰ καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν
ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα
Κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται
ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ
σαβαὼθ ἀπὸ γῆς βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ.

¹ ¹¹ ἀνάβηθι Γαλαὰδ καὶ λάβε ρητίνην τῇ
παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς κενὸν
ἐπλήθυνας ἰάματά σου, ὡφέλεια οὐκ ἔστιν ἐν
σοί.

¹² ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου, καὶ τῆς

κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἡσθένησαν, ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπεσαν ἀμφοτέρω.

¹³ Ἄ ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

¹⁴ Ἀναγγεῖλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγεῖλατε εἰς Μέμφιν, εἴπατε· ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὴν σμίλακά σου.

¹⁵ διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ ἄπιστος; ὁ μόνος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν, ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

¹⁶ καὶ τὸ πλῆθος σου ἡσθένησε καὶ ἔπεσε, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει· ἀναστῶμεν καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

¹⁷ καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν- Ἑσβί- Ἐμωῆδ.

¹⁸ ζῶ ἐγώ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ ἥξει.

¹⁹ σκευὴ ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ, κατοικοῦσα θύγατερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφιν εἰς ἀφανισμόν ἔσται καὶ κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

²⁰ δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος, ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν.

²¹ καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μόνχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ, διότι

καὶ αὐτοὶ ἀπεστράφησαν καὶ ἔφυγον
ὁμοθυμαδόν, οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα
ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς καὶ καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῶν.

²² φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ
πορεύονται· ἐν ἀξίναις ἤξουσιν ἐπ' αὐτὴν ὡς
κόπτοντες ξύλα.

²³ ἐκκόψουσι τὸν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει
Κύριος ὁ Θεός, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι
πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς
ἀριθμός.

²⁴ κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ Αἰγύπτου,
παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ.

²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμμὼν τὸν υἱὸν
αὐτῆς ἐπὶ Φαραώ καὶ ἐπὶ τοὺς πεποιθότας ἐπ'
αὐτῷ.

²⁷ σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς, δοῦλός μου Ἰακώβ,
μηδὲ πτοηθῆς, Ἰσραήλ· διότι ἐγὼ ἰδοὺ σῶζων
σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς
αἰχμαλωσίας αὐτῶν, καὶ ἀναστρέψει Ἰακώβ
καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ οὐκ ἔσται ὁ
παρενοχλῶν αὐτόν.

²⁸ μὴ φοβοῦ, παῖς μου Ἰακώβ, λέγει Κύριος,
ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι· ἡ ἀπτόητος καὶ
τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιήσω ἔθνη
συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει, εἰς οὓς ἔξωσά σε
ἐκεῖ, σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν· καὶ
παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ
ἀθώωσω σε.

27

¹ *ΛΟΓΟΣ Κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐπὶ Βαβυλῶνα.

² Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε, εἴπατε· ἐάλωκε Βαβυλῶν, κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδάχ.

³ ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ· οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.

⁴ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτό· βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

⁵ ἕως Σιὼν ἐρωτήσουσι τὴν ὁδόν, ὥδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι· καὶ ἥξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν, διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

⁶ πρόβατα ἀπολωλὸτα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὥχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

⁷ πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτοὺς ἀνήλiskon αὐτούς, οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν· μὴ ἀνῶμεν αὐτούς· ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ Κυρίῳ νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν.

* 27:1 (Μαθ. Ν)

⁸ ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

⁹ ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς βορρᾶ, καὶ παρατάζονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἀλώσεται, ὡς βολὶς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή.

¹⁰ καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομήν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτήν ἐμπλησθήσονται,

¹¹ ὅτι ἠψφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.

¹² ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος.

¹³ ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου οὐ κατοικηθήσεται. καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα, καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

¹⁴ παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ, πάντες τείνοντες τόξον· τοξεύσατε ἐπ' αὐτήν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν.

¹⁵ κατακρατήσατε αὐτήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστίν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτήν· καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.

¹⁶ ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ

προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

¹⁷ Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραήλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσοὺρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὀστά αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

¹⁸ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ.

¹⁹ καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραήλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

²⁰ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραήλ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος.

²¹ Πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν· ἐκδίκησον, μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα, ὅσα ἐντέλλομαί σοι.

²² φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.

²³ πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν;

²⁴ ἐπιθήσονται σοι, καὶ ἀλώση, ὧ Βαβυλῶν, καὶ οὐ γνώση· εὐρέθης καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ

Κυρίῳ ἀντέστης.

²⁵ ἤνοιξε Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

²⁶ ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς. ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν, μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα.

²⁷ ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

²⁸ φωνὴ φευγόντων καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιών τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

²⁹ παραγγεῖλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνουντι τόξον· παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν, μὴ ἔστω αὐτοῖς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα, ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέστη Θεὸν ἄγιον τοῦ Ἰσραήλ.

³⁰ διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ριφήσονται, εἶπε Κύριος.

³¹ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν, λέγει Κύριος, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου·

³² καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται, καὶ οὐδεὶς ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ

ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ
καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

³³ Τάδε λέγει Κύριος· καταδεδυνάστευνται
οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἅμα, πάντες
οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς
κατεδυνάστευσαν αὐτούς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν
ἐξαποστεῖλαι αὐτούς.

³⁴ καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρός,
Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν
κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ, ὅπως
ἐξάρη τὴν γῆν, καὶ παροξυνεῖ τοῖς
κατοικοῦσι Βαβυλῶνα.

³⁵ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ
τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς
μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς
αὐτῆς·

³⁶ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ
παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους
αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν·

³⁷ μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ
ἐπὶ τὸν σύμμεικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς
θησαυροὺς αὐτῆς, καὶ διασκορπισθήσονται.

³⁸ ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποιθεὶ καὶ
καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν
ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, οὓς κατεκαυχῶντο.

³⁹ διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν
ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ
θυγατέρες σειρήνων· οὐ μὴ κατοικηθῇ οὐκέτι
εἰς τὸν αἰῶνα.

⁴⁰ καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ

Γόμορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

⁴¹ ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

⁴² τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες· ἰταμός ἐστι καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον πρὸς σέ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

⁴³ ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὥδῖνες ὡς τικτούσης.

⁴⁴ ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω. ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὔτος ποιμήν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

⁴⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου, ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ, οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθάρῃ τὰ ἄρνία τῶν προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

⁴⁶ ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

28

¹ *ΤΑΔΕ λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

² καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

³ τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ὧ ἐστὶν ὅπλα αὐτῷ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς·

⁴ καὶ πεσοῦνται τραυματαῖα ἐν γῇ Χαλδαίων καὶ κατακεκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

⁵ διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσραὴλ.

⁶ φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.

⁷ ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ Κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν· ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη, διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν.

⁸ καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτήν, λάβετε ρητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴ πως ἰαθήσεται.

* 28:1 (Μασ. NA)

⁹ ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τῶν ἄστρον.

¹⁰ ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε καὶ ἀναγγείλωμεν ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

¹¹ παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἡγείρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστίν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν.

¹² ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακάς, ἐτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρησε καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,

¹³ κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει θησαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρασ σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

¹⁴ ὅτι ὥμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ· διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὥσεί ἀκρίδων, καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.

¹⁵ Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτοῦ, ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανόν,

¹⁶ εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε καὶ ἐξήγαγε φῶς

ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

¹⁷ ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτοῦ, ὅτι ψευδῇ ἐχώνευσαν, οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς·

¹⁸ μάταιά ἐστιν, ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.

¹⁹ οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτοῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

²⁰ Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῷ ἐκ σοῦ βασιλεῖς

²¹ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν

²² καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα

²³ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου.

²⁴ καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

²⁵ ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σε, τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σέ καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε

ὥς ὄρος ἐμπεπυρισμένον·

²⁶ καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔση εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

²⁷ Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς, σαλπίσατε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραράτ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις, ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις, ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

²⁸ ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ.

²⁹ ἐσεῖσθη ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου τοῦ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

³⁰ ἐξέλιπε μαχητὴς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν, καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὥσεὶ γυναῖκες, ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

³¹ διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώζεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ,

³² ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

³³ διότι τάδε λέγει Κύριος· οἵκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὥριμος ἀλοηθήσονται· ἔτι μικρὸν καὶ ἥξει ὁ ἄμητος αὐτῆς.

³⁴ κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκεῦος λεπτόν, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος· κατέπιέ με ὡς δράκων, ἐπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἔξωσέ με·

³⁵ οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα. ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών· καὶ τὸ αἶμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλὴμ·

³⁶ διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

³⁷ καὶ ἔσται Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

³⁸ ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

³⁹ ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ μεθύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσι καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος·

⁴⁰ καταβιβάσω αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

⁴¹ πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

⁴² ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη.

⁴³ ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

⁴⁴ καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη·

⁴⁹ καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματαίαι πάσης τῆς γῆς.

⁵⁰ ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε· οἱ μακρόθεν, μνήσθητε τοῦ Κυρίου, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν.

⁵¹ ἠσχύνθημεν, ὅτι ἠκούσαμεν ὄνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

⁵² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματαίαι.

⁵³ ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ τὰ τείχη ἰσχυΐ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτήν, λέγει Κύριος.

⁵⁴ φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,

⁵⁵ ὅτι ἐξωλόθρευσεν Κύριος τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά, ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.

⁵⁶ ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπτόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

⁵⁷ Κύριος ἀνταποδίδωσιν αὐτῷ τὴν ἀνταπόδοσιν· καὶ μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς στρατηγοὺς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

⁵⁸ τάδε λέγει Κύριος· τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιήσουσι λαοὶ εἰς κενόν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

⁵⁹ Ὁ λόγος, ὃν ἐνετείλατο Κύριος Ἰερεμία τῷ προφῆτῃ εἰπεῖν τῷ Σαραΐα υἱῷ Νηρίου, υἱοῦ Μασσαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ Σαραΐας ἄρχων δώρων.

⁶⁰ καὶ ἔγραψεν Ἰερεμίας πάντα τὰ κακά, ἃ ἤξει ἐπὶ Βαβυλῶνα, ἐν βιβλίῳ ἐνί, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

⁶¹ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Σαραΐαν· ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους

⁶² καὶ ἐρεῖς· Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς

τὸν αἰῶνα ἔσται.

⁶³ καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο, καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ρίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου

⁶⁴ καὶ ἐρεῖς· οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν καὶ οὐ μὴ ἀναστῇ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

29

*Ἐπὶ τοὺς ἄλλοφύλους.**

¹ ΤΑΔΕ λέγει Κύριος·

² ἰδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χειμάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν.

³ ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ, ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

⁴ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένη τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἄλλοφύλους, καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοιπούς τῆς βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τοὺς καταλοιπούς τῶν νήσων.

* 29: (Μαθ. ΜΖ 1-7)

⁵ ἥκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.

⁶ ἕως τίνος κόψεις, ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου, ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθῃτι.

⁷ πῶς ἡσυχάσει; καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκάλωνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους, ἐπεγεροθῆναι.

Τῇ Ἰδουμαίᾳ†

Τάδε λέγει Κύριος· οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμάν, ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συννετῶν, ὥχρετο σοφία αὐτῶν,

⁸ ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν. βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδάν, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

⁹ ὅτι τρυγηταὶ ἦλθόν σοι, οἳ οὐ καταλείψουσί σοι κατάλειμμα· ὥς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

¹⁰ ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται· ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν

¹¹ ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου, ἵνα ζήσητε· καὶ ἐγὼ ζήσομαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποίθασιν.

¹² ὅτι τάδε εἶπε Κύριος· οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς, ὅτι πίνων πίεσαι·

† 29:7 (Μαθ. ΜΘ, 1 7-2 1 2).

13 ὅτι κατ' ἑμαυτοῦ ὥμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε· συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

15 μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

16 ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέ σοι, ἰταμία καρδίας σου κατέλυσε τρυμαλιάς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὑψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε·

17 καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν συριεῖ.

18 ὥσπερ κατεστράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα καὶ αἱ πάροιχοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

19 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθάμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς· καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσατε, ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς οὗτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

20 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ, ὃν ἐλογίσσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμάν· ἐὰν μὴ συμψηθῶσι τὰ

ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς κατάλυσις αὐτῶν·

²¹ ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη.

²² ἰδοὺ ὥσπερ ἄετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὄχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

30

*Τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν**

¹ ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος· μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραήλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς; διατί παρέλαβε Μελχὼλ τὴν Γαλαάδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββὰθ θόρυβον πολέμων, καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ.

³ ἀλάλαξον Ἑσεβών, ὅτι ὤλετο Γαί· κεκράξατε θυγατέρες Ραββὰθ, περιζώσασθε σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὼλ βαδιεῖται ἐν ἀποικία, οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα.

⁴ τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακεῖμ, θύγατερ ἰταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς, ἡ λέγουσα· τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;

* 30: (Μαθ. ΜΘ, 1-5)

⁵ ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου, καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

⁶ Τῇ Κηδὰρ τῇ βασιλίσσῃ τῆς αὐλῆς, ἣν ἐπάταξε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

†Οὕτως εἶπε Κύριος· ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδὰρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς Κεδέμ·

⁷ σκηναὺς αὐτῶν καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται, ἱμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.

⁸ φεύγετε λίαν, βαθύνετε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν.

⁹ ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσταθοῦν, καθήμενον εἰς ἀναψυχήν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοί, μόνοι καταλύουσι.

¹⁰ καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομήν καὶ πληθὸς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν· καὶ λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

¹¹ καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ διατριβῇ στρουθῶν καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ

† 30:6 (Μαθ. ΜΘ, 1 28-3 1 3).

ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

¹² Τῇ Δαμασκῷ.

‡Κατησχύνθη Ἡμὰθ καὶ Ἀρφάδ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν· ἐξέστησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.

¹³ ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεστράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς.

¹⁴ πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμήν; κώμην ἠγάπησαν·

¹⁵ διὰ τοῦτο πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ σου πεσοῦνται, φησὶ Κύριος·

¹⁶ καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱοῦ Ἄδερ.

31

*Τῇ Μωάβ.**

¹ ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος· οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο· ἐλήφθη Καριαθαίμ, ἡσχύνθη Ἀμὰθ καὶ ἠττήθη.

² οὐκ ἔστιν ἔτι ἰατρεία Μωάβ, γαυρίαμα ἐν Ἑσεβών· ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ παῦσιν παύσεται, ὅπισθέν σου βαδιεῖται μάχαιρα.

³ ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ἰρωναίμ, ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα·

⁴ συνετρίβη Μωάβ, ἀναγγείλατε εἰς Ζογόρα,

‡ 30:12 (Μασ. ΜΘ, 1 23-2 1 7). * 31: (Μασ. ΜΗ)

⁵ ὅτι ἐπλήσθη Ἀλὼθ ἐν κλαυθμῷ,
ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὡρωναίμ,
κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε·

⁶ φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ
ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

⁷ ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασί σου, καὶ
σὺ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν
ἀποικία καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτοῦ ἅμα.

⁸ καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ
πόλις οὐ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν,
καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινή, καθὼς εἶπε
Κύριος.

⁹ δότε σημεῖα τῇ Μωάβ, ὅτι ἀφῇ
ἀναφθῆσεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς
ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;

¹⁰ ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίου
ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ'
αἵματος.

¹¹ ἀνεπαύσατο Μωάβ ἐκ παιδαρίου καὶ
πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, οὐκ ἐνέχεεν
ἐξ ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς ἀποικισμὸν
οὐκ ὥχετο· διὰ τοῦτο ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν
αὐτῷ, καὶ ὁσμὴ αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπε.

¹² διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι αὐτοῦ ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας,
καὶ κλινουῖσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
λεπτυνοῦσι καὶ τὰ κέρατα αὐτοῦ
συγκόψουσι.

¹³ καὶ καταισχυνηθήσεται Μωάβ ἀπὸ Χαμὼς,
ὥσπερ κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ

ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

¹⁴ πῶς ἐρεῖτε· ἰσχυροὶ ἐσμεν καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;

¹⁵ ὤλετο Μωάβ πόλις αὐτοῦ, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ κατέβησαν εἰς σφαγὴν·

¹⁶ ἐγγὺς ἡμέρα Μωάβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα σφόδρα.

¹⁷ κινήσατε αὐτῷ, πάντες κυκλόθεν αὐτοῦ, πάντες εἰδότες ὄνομα αὐτοῦ· εἶπατε· πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεής, ράβδος μεγαλώματος;

¹⁸ κατάρβηθι ἀπὸ δόξης καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ, καθημένη Δαιβών· ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωάβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου.

¹⁹ ἐφ' ὁδοῦ στῆθι καὶ ἔπιδε, καθημένη ἐν Ἀροήρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα καὶ σωζόμενον καὶ εἰπὸν· τί ἐγένετο;

²⁰ κατησχύνθη Μωάβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀνάγγειλον ἐν Ἀρνών, ὅτι ὤλετο Μωάβ·

²¹ καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ ἐπὶ Χελών καὶ Ρεφὰς καὶ Μωφὰθ

²² καὶ ἐπὶ Δαιβών καὶ ἐπὶ Ναβαῦ καὶ ἐπ' οἶκον Δαιβλαθαῖμ

²³ καὶ ἐπὶ Καριαθαῖμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ καὶ ἐπ' οἶκον Μαὼν

²⁴ καὶ ἐπὶ Καριώθ καὶ ἐπὶ Βοσὸρ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωάβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς.

²⁵ κατεάχθη κέρας Μωάβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον

αὐτοῦ συνετρίβη.

²⁶ μεθύσατε αὐτόν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρούσει Μωάβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

²⁷ καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραήλ; ἢ ἐν κλοπαῖς σου εὐρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν;

²⁸ κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωάβ, ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου.

²⁹ ἤκουσα ὕβριν Μωάβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ, καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ.

³⁰ ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ· οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ, οὐχ οὕτως ἐποίησε.

³¹ διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωάβ ὀλολύζετε πάντοθεν, βοήσατε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμοῦ·

³² ὥς κλαυθμὸν Ἰαζήρ ἀποκλαύσομαί σοι, ἄμπελος Σεβημά, κλήματά σου διῆλθε θάλασσαν, Ἰαζήρ ἤψαντο· ἐπὶ ὁπώραν σου, ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσε.

³³ συνεψήθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου· πρωΐ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δείλης, οὐκ ἐποίησαν αἰδάδ.

³⁴ ἀπὸ κραυγῆς Ἑσεβὼν ἕως Ἑλεαλὴ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογορ ἕως Ὠρωναὶμ καὶ Ἀγλάθ-Σαλισία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεῖν εἰς κατάκαυμα ἔσται.

³⁵ καὶ ἀπολῶ τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὸν βωμὸν καὶ θυμιῶντα

θεοῖς αὐτοῦ.

³⁶ διὰ τοῦτο καρδία μου, Μωάβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδία μου ἐπ' ἀνθρώπους κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διὰ τοῦτο ᾧ περιεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπου.

³⁷ πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ πᾶς πώγων ξυρηθήσεται, καὶ πᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης ὀσφύος σάκκος.

³⁸ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δωματίων Μωάβ καὶ ἐπὶ ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα τὸν Μωάβ, φησὶ Κύριος, ὡς ἀγγεῖον, οὗ οὐκ ἔστι χρεία αὐτοῦ.

³⁹ πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ἡσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέλωτα καὶ ἐγκότημα πᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

⁴⁰ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος·

⁴¹ ἐλήφθη Ἀκκαριώθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη·

⁴² καὶ ἀπολεῖται Μωάβ ἀπὸ ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τὸν Κύριον ἐμεγαλύνθη.

⁴³ παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σοί, καθήμενος Μωάβ·

⁴⁴ ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν βόθυνον, καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ βοθύνου συλληφθήσεται ἐν τῇ παγίδι, ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωάβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῆς.

32

Ἦσα ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ

ἔθνη.*

¹ ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρός μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς,

² καὶ πίνουνται καὶ ἐξεμοῦνται καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν.

³ καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἀπέστειλέ με Κύριος ἐπ' αὐτά,

⁴ τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμὸν

⁵ καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ

⁶ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἄλλοφύλων, τὴν Ἀσκάλωνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκάρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου

⁷ καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν

⁸ καὶ βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης

⁹ καὶ τὴν Δαιδὰν καὶ τὴν Θαιμὰν καὶ τὴν Ρῶς καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ

¹⁰ καὶ πάντας τοὺς συμμείκτους τοὺς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ

* 32: (Μαθ. ΚΕ, 1 15-3 1 8)

¹¹ καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν

¹² καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτου τοὺς πόρρω καὶ τοὺς ἐγγύς, ἕκαστον πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς.

¹³ καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· πίετε καὶ μεθύσθητε καὶ ἐξεμέσετε καὶ πεσεῖσθε καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας, ἥς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον ὑμῶν.

¹⁴ καὶ ἔσται ὅταν μὴ βούλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· πίνοντες πίεσθε·

¹⁵ ὅτι ἐν πόλει, ἐν ἣ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ τῆς γῆς.

¹⁶ καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους καὶ ἐρεῖς· Κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ χρηματιεῖ, ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ δώσει φωνὴν αὐτοῦ, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ αἰδᾷδ ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ καθημένους τὴν γῆν ἤκει ὁλεθρος

¹⁷ ἐπὶ μέρος τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι, κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

¹⁸ οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαῖλαψ μεγάλη

ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς.

¹⁹ καὶ ἔσονται τραυματαῖαι ὑπὸ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρους τῆς γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆς γῆς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς ἔσονται.

²⁰ ἀλαλάξατε, ποιμένες, καὶ κεκράξατε· καὶ κόπτεσθε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί·

²¹ καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

²² φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσεν Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν,

²³ καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου.

²⁴ ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλειμμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς μεγάλης.

33

¹ *ΕΝ ἀρχῇ βασιλέως Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ Κυρίου·

² οὕτως εἶπε Κύριος· στήθι ἐν αὐλῇ οἴκου Κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσιν τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους, οὓς συνέταξά σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλης ρῆμα·

³ ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηραῆς,

* 33:1 (Μαθ. ΚΣΤ)

καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ
λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

⁴ καὶ ἔρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν μὴ
ἀκούσητέ μου τοῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς
νομίμοις μου, οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον
ὑμῶν,

⁵ εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου
τῶν προφητῶν, οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς
ὑμᾶς ὀρθρου, καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου,

⁶ καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὥσπερ Σηλῶ
καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς
ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

⁷ καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ
ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερεμίου
λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ
Κυρίου.

⁸ καὶ ἐγένετο Ἰερεμίου παυσαμένου
λαλοῦντος πάντα, ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ
λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ
πᾶς ὁ λαὸς λέγων· θανάτῳ ἀποθανῇ,

⁹ ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίου
λέγων· ὥσπερ Σηλῶ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ
ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικούντων· καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ
λαὸς ἐπὶ Ἰερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

¹⁰ Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰούδα τὸν
λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ
βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν

προθύροις πύλης Κυρίου τῆς καινῆς.

¹¹ καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ· κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ, ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης, καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

¹² καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων· Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἠκούσατε.

¹³ καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

¹⁴ καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν· ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

¹⁵ ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι, εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀθῶον δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλήσαι εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους.

¹⁶ καὶ εἶπον οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας· οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησε πρὸς ἡμᾶς.

¹⁷ καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς καὶ εἶπαν πάσῃ τῇ συναγωγῇ τοῦ

λαοῦ·

¹⁸ Μιχαίας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα· οὕτως εἶπε Κύριος· Σιών ὡς ἀγρὸς ἀροτριάθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλος δρυμοῦ.

¹⁹ μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; οὐχ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τοῦ προσώπου Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχᾶς ἡμῶν.

²⁰ Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρίμ, καὶ ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ἱερεμίου.

²¹ καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ καὶ ἐζήτουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

²² καὶ ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

²³ καὶ ἐξηγάγosan αὐτὸν ἐκεῖθεν καὶ εἰσηγάγosan αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἔρριπεν αὐτὸν εἰς τὸ μνημα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ.

²⁴ πλὴν χεὶρ Ἀχεικάμ υἱοῦ Σαφάν ἦν μετὰ Ἱερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν.

34

¹ *ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος· ποιήσον σεαυτῷ δεσμούς καὶ κλοιούς καὶ περίθου περὶ τὸν τράχηλόν σου·

³ καὶ ἀποστελεῖς αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας καὶ πρὸς βασιλέα Μωάβ καὶ πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν βασιλέα Τύρου καὶ πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα.

⁴ καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν·

⁵ ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχυΐ μου τῇ μεγάλῃ καὶ ἐν τῷ ἐπιχείρῳ μου τῷ ὑψηλῷ καὶ δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

⁶ ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ καὶ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

⁸ καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσι τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς, εἶπε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ.

⁹ καὶ ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν καὶ τῶν μαντευομένων ὑμῖν καὶ τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν καὶ τῶν οἰωνισμάτων

* 34:1 (Μασ. KZ, 1 2-2 1 2).

ὕμῶν καὶ τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν
λεγόντων· οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ
Βαβυλῶνος,

¹⁰ ὅτι ψευδῇ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν
πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν.

¹¹ καὶ τὸ ἔθνος, ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν
τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως
Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσεται αὐτῷ, καὶ
καταλείψω αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ, καὶ
ἐργᾶται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ.

¹² Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα
ἐλάλησα κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους
λέγων· εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν

¹⁴ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,
ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν·

¹⁵ ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς, φησὶ Κύριος,
καὶ προφητεύουσι τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ
πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς
καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν
ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῇ.

¹⁶ ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς
ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος·
μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων· ἰδοὺ σκεύη
οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος, ὅτι
ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν,

¹⁷ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

¹⁸ εἰ προφῆταί εἰσι καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου
ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι·

¹⁹ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καὶ τῶν
ἐπιλοίπων σκευῶν,

²⁰ ὣν οὐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπώκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ,

²² εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

35

¹ *ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζῶρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων·

² οὕτως εἶπε Κύριος· συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος·

³ ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου

⁴ καὶ Ἰεχονίαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συνέτριψα τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

⁵ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου.

⁶ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας· ἀληθῶς, οὕτως ποιῆσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

⁷ πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ·

* 35:1 (Μασ. ΚΗ)

⁸ οἱ προφηῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον·

⁹ ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου γινώσκονται τὸν προφήτην, ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

¹⁰ καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς·

¹¹ καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν. καὶ ὥχεται Ἰερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

¹² Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων·

¹³ βάδιζε καὶ εἶπον πρὸς Ἀνανίαν λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος· κλοιοὺς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιοὺς σιδηροῦς,

¹⁴ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ζυγὸν σιδηροῦν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἐθνῶν ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

¹⁵ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ Ἀνανία· οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθέναί ἐποίησας τὸν λαὸν τοῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.

¹⁶ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ

ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς,
τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.

¹⁷ καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ.

36

¹ *ΚΑΙ οὗτοι οἱ λόγοι τῆς βίβλου, οὓς
ἀπέστειλεν Ἰερემίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς
τοὺς πρεσβυτέρους τῆς ἀποικίας καὶ πρὸς
τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας,
ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ καὶ πρὸς
ἅπαντα τὸν λαόν,

² ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίου τοῦ
βασιλέως καὶ τῆς βασιλίσσης καὶ τῶν
εὐνούχων καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ
δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

³ ἐν χειρὶ Ἑλεασὰ υἱοῦ Σαφὰν καὶ
Γαμαρίου υἱοῦ Χελκίου, ὃν ἀπέστειλε
Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα πρὸς βασιλέα
Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα λέγων·

⁴ οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν
ἀποικίαν, ἣν ἀπώκισα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ·

⁵ οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ κατοικήσατε καὶ
φυτεύσατε παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς
καρποὺς αὐτῶν

⁶ καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ τεκνοποιήσατε
υἱοὺς καὶ θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς
ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε
ἀνδράσι καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ σμικρυνθῆτε·

⁷ καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν
ἀπώκισα ὑμᾶς ἐκεῖ, καὶ προσεύξασθε περὶ

* 36:1 (Μαθ. ΚΘ)

αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς
ἔσται εἰρήνῃ ὑμῖν.

⁸ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ἀναπειθέτωσαν
ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ
ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντις ὑμῶν, καὶ μὴ
ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς
ἐνυπνιάζεσθε,

⁹ ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ
τῷ ὀνόματί μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

¹⁰ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ὅταν μέλλῃ
πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη,
ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους
μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν
εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

¹¹ καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης
καὶ οὐ κακὰ τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.

¹² καὶ προσεύξασθε πρὸς με, καὶ
εἰσακούσομαι ὑμῶν·

¹³ καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὐρήσετέ με, ὅτι
ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

¹⁴ καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.

¹⁵ ὅτι εἶπατε· κατέστησεν ἡμῖν Κύριος
προφήτας ἐν Βαβυλῶνι,

²¹ οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιάβ καὶ ἐπὶ
Σεδεκίαν· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς
κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

²² καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν
πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι
λέγοντες· ποιῆσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν
ἐποίησε καὶ ὡς Ἀχιάβ, οὓς ἀπετηγάνισε

βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρί,

²³ δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος.

²⁴ καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς·

²⁵ οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου. καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα εἶπέ·

²⁶ Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα καὶ εἰς τὸν καταράκτην.

²⁷ καὶ νῦν διατί συνελοιδορήσατε Ἰερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθῶθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

²⁸ οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων· μακράν ἐστίν, οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν;

²⁹ Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἰερεμίου.

³⁰ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων·

³¹ ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων· οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην· ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους,

32 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

37

1 *Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου εἶπε·

2 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ λέγων· γράψον πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σε, ἐπὶ βιβλίου.

3 ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

4 Καὶ οὗτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα.

5 οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη.

6 ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν, καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ καθεξουσιν ὁσφὺν καὶ σωτηρίαν· διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ὁσφύος αὐτοῦ, ἐστράφησαν πρόσωπα, εἰς ἵκτερον ἐγενήθη.

7 ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν τοιαύτη, καὶ χρόνος στενός ἐστι τῷ Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τούτου σωθήσεται.

* 37:1 (Μαθ. Λ)

⁸ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω, καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἄλλοτρίοις·

⁹ καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.

¹² Οὕτως εἶπε Κύριος· ἀνέστησα σύντριμμα, ἀλγηνρὰ ἢ πληγὴ σου·

¹³ οὐκ ἔστι κρίνων κρίσιν σου, εἰς ἀλγηνρὸν ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔστι.

¹⁴ πάντες οἱ φίλοι σου ἐπελάθοντό σου, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδεῖαν στερεάν· ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου.

¹⁶ διὰ τοῦτο πάντες οἱ ἔσθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σου κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται· ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σου, ἐποίησαν ταῦτά σοι· καὶ ἔσονται οἱ διαφοροῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τοὺς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.

¹⁷ ὅτι ἀνάξω τὸ ἱμά σου, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος, ὅτι Ἑσπαρμένη ἐκλήθης· θήρευμα ὑμῶν ἐστίν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.

¹⁸ οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακώβ καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλέήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.

¹⁹ καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄδοντες καὶ

φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτούς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι.

²⁰ καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὥς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτούς.

²¹ καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτούς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτούς, καὶ ἀποστρέψουσι πρὸς με, ὅτι τίς ἐστὶν οὗτος, ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι πρὸς με; φησὶ Κύριος.

²³ ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἤξει.

²⁴ οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσῃ καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγγχείρημα καρδίας αὐτοῦ· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνῶσεσθε αὐτά.

38

¹ *ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραήλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

² οὕτως εἶπε Κύριος· εὖρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραήλ.

³ Κύριος πόρρωθεν ὥφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε, διὰ τοῦτο εἰλκυσά σε εἰς οἰκτείρημα.

* 38:1 (Μασ. ΛΑ)

⁴ ἔτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ, παρθένος Ἰσραὴλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

⁵ ἔτι φυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε.

⁶ ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραὶμ· ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

⁷ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ· εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν· ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε· εἶπατε· ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ.

⁸ ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ· καὶ τεκνοποιήσῃ ὄχλον πολύν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.

⁹ ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν.

¹⁰ Ἀκούσατε λόγους Κυρίου, ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρόθεν· εἶπατε· ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ.

¹¹ ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακώβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

¹² καὶ ἥξουσι καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ

ὅρει Σιών· καὶ ἥξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον. καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

¹³ τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύται χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους.

¹⁴ μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευί, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται.

¹⁵ οὕτως εἶπε Κύριος· φωνὴ ἐν Ραμᾶ ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὀδυρμοῦ· Ραχὴλ ἀποκλαιομένη οὐκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι οὐκ εἰσίν.

¹⁶ οὕτως εἶπε Κύριος· διαλειπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

¹⁷ μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.

¹⁸ ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου· ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγώ· ὥσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου.

¹⁹ ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γυνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεότητός μου.

²⁰ υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ ἐμοί, παιδίον ἐντρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ,

μνεΐα μνησθήσομαι αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτόν, φησὶ Κύριος.

²¹ Στῆσον σεαυτὴν Σιών, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὥμους· ὁδὸν ἣ ἐπορεύθης ἀποστράφηθι, παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα.

²² ἕως πότε ἀποστρέψεις, θυγάτηρ ἡτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

²³ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι ἐροῦσι τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ· εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ

²⁴ καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

²⁵ ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

²⁶ διὰ τοῦτο ἐξηγέρθην καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη.

²⁷ διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰούδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους.

²⁸ καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν, οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

²⁹ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν·

οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν.

³⁰ ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἁμαρτία ἀποθανεῖται, καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ.

³¹ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα διαθήκην καινὴν,

³² οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος.

³³ ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος· διδοὺς δώσω νόμους εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

³⁴ καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων· γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

³⁵ Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων, ὧν ἐποίησαν.

³⁶ οὕτως εἶπε Κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ·

³⁷ ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

³⁸ ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῆλ ἕως πύλης τῆς γωνίας·

³⁹ καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρήβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων·

⁴⁰ καὶ πάντες Ἀσαρημῶθ ἕως Ναχάλ Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἁγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

39

¹ * Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκία, οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·

² καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐστίν ἐν οἴκῳ βασιλέως,

* 39:1 (Μαθ. ΛΒ)

³ ἐν ἣ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων· διατί σὺ προφητεύεις λέγων; οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

⁴ καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται,

⁵ καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἐκεῖ καθιεῖται.

⁶ καὶ λόγος Κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·

⁷ ἰδοὺ Ἀναμεῆλ υἱὸς Σαλῶμ ἀδελφοῦ πατρός σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτήσιν.

⁸ καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεῆλ υἱὸς Σαλῶμ, ἀδελφοῦ πατρός μου, εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς καὶ εἶπε· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρόν μου τὸν ἐν γῇ Βενιαμὴν τὸν ἐν Ἀναθώθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος· καὶ ἔγνω ὅτι λόγος Κυρίου ἐστίν,

⁹ καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρόν Ἀναμεῆλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους καὶ δέκα ἀργυρίου·

¹⁰ καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας

καὶ ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

¹¹ καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον καὶ τὸ ἀνεγνωσμένον

¹² καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαροὺχ υἱῷ Νηρίου υἱῷ Μασσαίου κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεῆλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρός μου καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν παρεστηκότων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

¹³ καὶ συνέταξα τῷ Βαροὺχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων·

¹⁴ οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· λάβε τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνη ἡμέρας πλείους.

¹⁵ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ καὶ οἰκίαι καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

¹⁶ Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου λέγων·

¹⁷ ὦ Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σοῦ οὐθέν,

¹⁸ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς, ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρός,

¹⁹ Κύριος μεγάλης βουλῆς καὶ δυνατὸς τοῖς

ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστω κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ·

²⁰ ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι· καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη

²¹ καὶ ἐξήγαγες τὸν λαόν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ

²² καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις· καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γῆν ρέουσαν γάλα καὶ μέλι.

²³ καὶ εἰσῆλθον καὶ ἐλάβοσαν αὐτὴν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαντα, ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν· καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.

²⁴ ἰδοὺ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ· ὡς ἐλάλησας, οὕτως ἐγένετο.

²⁵ καὶ σὺ λέγεις πρὸς με· κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν ἀργυρίου· καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας· καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

²⁶ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

²⁷ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκός, μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι;

²⁸ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήσεται αὕτην,

²⁹ καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας, ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βάαλ καὶ ἔσπευδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις πρὸς τὸ παραπικράναι με.

³⁰ ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν.

³¹ ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὠκοδόμησαν αὕτην καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὕτην ἀπὸ προσώπου μου,

³² διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικράναι με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,

³³ καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθρου, καὶ ἐδίδαξα, καὶ οὐκ ἤκουσαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

³⁴ καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν,

³⁵ καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῇ Βάαλ

τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννὸμ τοῦ ἀναφέρειν
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν
τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ
οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου, τοῦ ποιῆσαι τὸ
βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφάμαρτεῖν τὸν
Ἰούδαν.

³⁶ Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις· παραδοθήσεται
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ
καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν ἀποστολῇ.

³⁷ Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς
γῆς, οὓς διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὄργῃ μου
καὶ τῷ θυμῷ μου καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ,
καὶ ἐπιστρέψω αὐτούς εἰς τὸν τόπον τοῦτον
καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας,

³⁸ καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεόν.

³⁹ καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ
καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναί με πάσας τὰς
ἡμέρας καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς
τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.

⁴⁰ καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην
αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπισθεν
αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν
καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι αὐτοὺς
ἀπ' ἐμοῦ.

⁴¹ καὶ ἐπισκέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς
καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει
καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

⁴² ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὰ ἐπήγαγον
ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ

μεγάλα ταῦτα, οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

⁴³ καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἥ σὺ λέγεις· ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

⁴⁴ καὶ κτήσονται ἀγρούς ἐν ἀργυρίῳ, καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν καὶ κύκλῳ τῆς Ἰερουσαλὴμ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσι τῆς Σεφελὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγέβ, ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

40

¹ *ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων·

² οὕτως εἶπε Κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτήν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

³ κέκραξον πρὸς με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἃ οὐκ ἔγνωνς αὐτά.

⁴ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ περὶ οἴκων τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας

⁵ τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτήν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων,

* 40:1 (Μαθ. ΛΓ)

οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ μου,
καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν
περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν·

⁶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνούλωσιν καὶ
ἱάμα καὶ φανερώσω αὐτοῖς εἰσακούειν καὶ
ἰατρεύσω αὐτήν καὶ ποιήσω αὐτοῖς εἰρήνην
καὶ πίστιν.

⁷ καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰούδα καὶ
τὴν ἀποικίαν Ἰσραὴλ καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς
καθὼς τὸ πρότερον.

⁸ καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ πασῶν τῶν
ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσάν μοι, καὶ οὐ μὴ
μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτόν
μοι καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

⁹ καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἶνεσιν καὶ
εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς,
οἵτινες ἀκούσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ
ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ
πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν
καὶ περὶ πάσης τῆς εἰρήνης, ἧς ἐγὼ ποιήσω
αὐτοῖς.

¹⁰ Οὕτως εἶπε Κύριος· ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν
τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε· ἔρημός ἐστιν
ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα
καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἡρημαμέναις
παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη,

¹¹ φωνὴ εὐφροσύνης καὶ φωνὴ χαρμοσύνης,
φωνὴ νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ
λεγόντων· ἔξομολογεῖσθε Κυρίῳ
παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ· καὶ εἰσοίσουσιν

δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω
πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης κατὰ τὸ
πρότερον, εἶπε Κύριος·

¹² οὕτως εἶπε Κύριος τῶν δυνάμεων· ἔτι
ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ
μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος καὶ ἐν πάσαις
ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ καταλύματα ποιμένων
κοιταζόντων πρόβατα·

¹³ ἐν πόλεσι τῆς ὀρεινῆς καὶ ἐν πόλεσι τῆς
Σεφηλὰ καὶ ἐν πόλεσι τῆς Ναγέβ καὶ ἐν γῇ
Βενιαμὶν καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ καὶ
ἐν πόλεσιν Ἰούδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα
ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος, εἶπε Κύριος.

41

¹ * Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
Κυρίου (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ
καὶ πᾶσα ἡ γῇ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα)
λέγων·

² οὕτως εἶπε Κύριος· βάδισον πρὸς
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ·
οὕτως εἶπε Κύριος· παραδόσει
παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτὴν
καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρί·

³ καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ
συλλήψει συλληφθήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ
δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς

* 41:1 (Μαθ. ΛΔ)

αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

⁴ ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰούδα· οὕτως λέγει Κύριος·

⁵ ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ, καὶ ὥς ἐκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σέ, οὐαὶ Κύριε, καὶ ἕως ἄδου κόψονται σε· ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

⁶ καὶ ἐλάλησεν Ἰερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλὴμ.

⁷ καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἐπὶ Λαχὶς καὶ ἐπὶ Ἀζηκά, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὄχυραί.

⁸ Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν παρὰ Κυρίου μετὰ τὸ συντελέσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν,

⁹ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὸν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα·

¹⁰ καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ καὶ ἔωσαν

¹¹ αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων·

13 οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων·

14 ὅταν πληρωθῇ ἐξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον, ὃς παραθήσεται σοι· καὶ ἐργᾶταί σοι ἐξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον. καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστον τοῦ πλησίου αὐτοῦ καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 καὶ ἐπεστρέψατε καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὓς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν καὶ εἰς τὸν θάνατον καὶ εἰς τὸν λιμὸν καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς.

18 καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν

κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον, ὃν
ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

¹⁹ τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα καὶ τοὺς δυνάστας
καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὸν λαόν,

²⁰ καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν καὶ
ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρώσις τοῖς
πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς
γῆς.

²¹ καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα τῆς Ἰουδαίας
καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως
Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

²² ἰδοὺ ἐγὼ συντάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ
ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ
πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν καὶ λήψονται αὐτὴν
καὶ κατακάψουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ
τῶν κατοικούντων.

42

¹ *Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ
Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα
λέγων·

² βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν καὶ ἄξεις
αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου, εἰς μίαν τῶν αὐλῶν,
καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον.

³ καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεζονίαν υἱὸν Ἱερεμίου
υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν
Ἀρχαβεὶν

* **42:1** (Μαθ. ΛΕ)

⁴ καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον Κυρίου
εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου, υἱοῦ
Γοδολίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς
τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ
οἴκου Μασσαίου υἱοῦ Σελώμ, τοῦ
φυλάσσοντος τὴν αὐλήν,

⁵ καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα· πίνετε
οἶνον.

⁶ καὶ εἶπαν· οὐ μὴ πίνωμεν οἶνον, ὅτι
Ἰωναδὰβ υἱὸς Ρηχὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν
ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων· οὐ μὴ πίνετε οἶνον,
ὕμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος.

⁷ καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε καὶ σπέρμα
οὐ μὴ σπεύρητε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν,
ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας
ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς
γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς.

⁸ καὶ ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ
πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας
τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν
καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

⁹ καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ
κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ
σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν,

¹⁰ καὶ ὥκῃσαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν
καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο
ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

¹¹ καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ
ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπαμεν· εἰσέλθατε καὶ
εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου

τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων, καὶ ὥκοῦμεν ἐκεῖ.

¹² καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με λέγων·

¹³ οὕτως λέγει Κύριος· πορεύου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ· οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου;

¹⁴ ἔστησαν ρῆμα υἱοὶ Ἰωναδάβ, υἱοῦ Ρηχάβ, ὃ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πεῖν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίοσαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

¹⁵ καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῆτας λέγων· ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίῳ ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορεύσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐκλίνετε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ εἰσηκούσατε.

¹⁶ καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ρηχάβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ὃ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἤκουσέ μου.

¹⁷ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

¹⁸ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδάβ υἱοῦ Ρηχάβ τὴν

ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

¹⁹ οὐ μὴ ἐκλίπη ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ
υἱοῦ Ρηχὰβ παρεστηκῶς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

43

¹ *ΕΝ τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱοῦ
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα ἐγενήθη λόγος Κυρίου
πρὸς με λέγων·

² λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον
ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα
πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ Ἰούδα καὶ
ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας
λαλήσαντός μου πρὸς σέ, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία
βασιλέως Ἰούδα καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης·

³ ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ
κακά, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα
ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς
πονηρᾶς, καὶ ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν καὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν.

⁴ καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαροῦχ υἱὸν
Νηρίου, καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου
πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐχηρμάτισε
πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον βιβλίου.

⁵ καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαροῦχ
λέγων· ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι
εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

⁶ καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ
ῥῶτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν ἡμέρᾳ

* **43:1** (Μασ. ΛΣΤ)

νηστείας, καὶ ἐν ὥσὶ παντὸς Ἰούδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν ἀναγνώσῃ αὐτοῖς·

⁷ ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηραῖς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον.

⁸ καὶ ἐποίησε Βαροὺχ κατὰ πάντα, ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἰερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

⁹ καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ οἶκος Ἰούδα.

¹⁰ καὶ ἀνεγίνωσκε Βαροὺχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἰερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου, υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τῆς καινῆς καὶ ἐν ὥσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

¹¹ καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου ἐκ τοῦ βιβλίου·

¹² καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου καὶ Ἐλνάθαν υἱὸς Ἀκχοβὼρ καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφὰν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου καὶ πάντες

οἱ ἄρχοντες,

¹³ καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαροὺχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαροὺχ υἱὸν Νηρίου τὸν Ἰουδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσί, λέγοντες· τὸ χαρτίον, ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὥσιν τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὴν χεῖρά σου καὶ ἦκε· καὶ ἔλαβε Βαροὺχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

¹⁵ καὶ εἶπαν αὐτῷ· πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρούχ.

¹⁶ καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπον· ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

¹⁷ καὶ τὸν Βαροὺχ ἠρώτησαν λέγοντες· πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

¹⁸ καὶ εἶπε Βαρούχ· ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

¹⁹ καὶ εἶπον τῷ Βαρούχ· βάδισον καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἰερεμίας· ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς.

²⁰ καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλήν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά, καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους.

²¹ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν λαβεῖν τὸ χαρτίον, καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἑλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

²² καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

²³ καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

²⁴ καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

²⁵ καὶ Ἑλνάθαν καὶ Γοθολίας καὶ Γαμαρίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

²⁶ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερεμεῇλ υἱῷ τοῦ βασιλέως καὶ τῷ Σαραΐα υἱῷ Ἑσριήλ συλλαβεῖν τὸν Βαροῦχ καὶ τὸν Ἰερεμίαν· καὶ κατεκρύβησαν.

²⁷ Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαροῦχ ἀπὸ στόματος Ἰερεμίου λέγων·

²⁸ πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ.

²⁹ καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο λέγων· διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων· εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

³⁰ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα· οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαβὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός·

³¹ καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰούδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

³² καὶ ἔλαβε Βαροὺχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὥς οὗτοι.

44

¹ *ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰούδα·

² καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

* 44:1 (Μαθ. ΛΖ)

³ καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μασσαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερεμίαν λέγων· πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

⁴ καὶ Ἰερεμίας ἦλθε καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

⁵ καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ ἀνέβησαν ἀπὸ Ἰερουσαλὴμ.

⁶ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων·

⁷ οὕτως εἶπε Κύριος· οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με· ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

⁸ καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ συλλήψονται αὐτὴν καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

⁹ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες· ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι, ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι·

¹⁰ καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ, οὗτοι ἀναστήσονται καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

¹¹ Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν

Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου
τῆς δυνάμεως Φαραώ,

¹² ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ
πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν τοῦ ἀγοράσαι
ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

¹³ καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμίν, καὶ
ἐκεῖ ἄνθρωπος, παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρουΐα υἱὸς
Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν
Ἱερεμίαν λέγων· πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ
φεύγεις;

¹⁴ καὶ εἶπε· ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους
ἐγὼ φεύγω. καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ
συνέλαβε Σαρουΐα τὸν Ἱερεμίαν καὶ
εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

¹⁵ καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ
Ἱερεμίαν καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν
αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ
γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν
φυλακῆς.

¹⁶ καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν τοῦ λάκκου
καὶ εἰς τὴν χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας
πολλάς·

¹⁷ καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας καὶ ἐκάλεσεν
αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν ὁ βασιλεὺς
κρυφαίως εἰπεῖν, εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ
Κυρίου, καὶ εἶπεν· ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως
Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

¹⁸ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ· τί
ἡδίκησά σε καὶ τοὺς παῖδάς σου καὶ τὸν λαὸν
τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

¹⁹ καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ

προφητεύσαντες ὑμῖν λέγοντες· ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

²⁰ καὶ νῦν, κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ;

²¹ καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς ἡμέρας ἕξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως. καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς.

45

¹ *ΚΑΙ ἤκουσε Σαφατίας υἱὸς Μάθαν καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχώρ καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σελεμίου τοὺς λόγους, οὓς Ἰερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων·

² οὕτως εἶπε Κύριος· ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθανεῖται ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρημα, καὶ ζήσεται.

³ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν.

⁴ καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ· ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς

* 45:1 (Μαθ. ΛΗ)

χειρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χειρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἢ πονηρά.

⁵ καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς· ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἡδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοῦς.

⁶ καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίου υἱοῦ τοῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

⁷ Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμίν,

⁸ καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ εἶπεν·

⁹ ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

¹⁰ καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ λέγων· λάβε εἰς τὰς χειράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

¹¹ καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τοὺς ἀνθρώπους καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγαιον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ

ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριψεν αὐτὰ
πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸν λάκκον

¹² καὶ εἶπε· ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν
σχοινίων, καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας οὕτως.

¹³ καὶ εἰλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ
ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν
Ἱερεμίας ἐν τῇ ἀλύῃ τῆς φυλακῆς.

¹⁴ Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν
αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν Ἀσελειαθ τῆν
ἐν οἴκῳ Κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς·
ἔρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ'
ἐμοῦ ῥῆμα.

¹⁵ καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ· ἂν
ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις;
καὶ ἂν συμβουλευσῶ σοι, οὐ μὴ ἀκούσῃς
μου.

¹⁶ καὶ ὥμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων· ὤ
Κύριος, ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην,
εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας
τῶν ἀνθρώπων τούτων.

¹⁷ καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας· οὕτως εἶπε
Κύριος· ἂν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ
σου, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν
πυρί, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σου.

¹⁸ καὶ ἂν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλι

πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσῃν με εἰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκῇσονται μου.

²⁰ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας· οὐ μὴ παραδῶσί σε·
ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω
πρὸς σε, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ
ψυχὴ σου.

²¹ καὶ εἰ μὴ θέλεις σὺ ἐξελθεῖν, οὗτος ὁ
λόγος, ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος·

²² καὶ ἰδοὺ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ
καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα
ἐξήγοντο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως
Βαβυλῶνος, καὶ αὗται ἔλεγον· ἡπάτησάν σε
καὶ δυνήσονται σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου καὶ
καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου,
ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ.

²³ καὶ τὰς γυναῖκάς σου καὶ τὰ τέκνα σου
ἐξάξουσιν πρὸς τοὺς Χαλδαίους, καὶ σὺ οὐ μὴ
σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος
συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη
κατακαυθήσεται.

²⁴ καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεύς· ἄνθρωπος μὴ
γνώτω ἐκ τῶν λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ
ἀποθάνῃς.

²⁵ καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν ὅτι
ἐλάλησά σοι καὶ ἔλθωσι πρὸς σὲ καὶ εἴπωσί
σοι· ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ
βασιλεύς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ
ἀνέλωμέν

ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν
ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.

²⁷ καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς
Ἰερεμίαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν, καὶ
ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους
τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς·
καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος
Κυρίου.

²⁸ καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς
φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ συνελήφθη
Ἰερουσαλήμ.

46

¹ *ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ
Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ
δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις
αὐτοῦ ἐπὶ Ἰερουσαλήμ καὶ ἐπολιόρκουν
αὐτήν.

² καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία, ἐν
τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνός, ἐρράγη
ἡ πόλις.

³ καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγούμενοι
βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ
τῇ μέσῃ Ναργαλασὰρ καὶ Σαμαγῶθ καὶ
Ναβουσαχὰρ καὶ Ναβουσαρεῖς καὶ
Ναγαργασνασέρ Ραβαμὰγ καὶ οἱ κατάλοιποι
ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος·

¹⁴ καὶ ἀπέστειλαν καὶ ἔλαβον τὸν Ἰερεμίαν
ἐξ αὐλῆς τῆς φυλακῆς καὶ ἔδωκαν αὐτὸν
πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ υἱο

καὶ ἐξήγαγον αὐτόν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

¹⁵ Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων·

¹⁶ πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα· οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ἰδοὺ ἐγὼ φέρω τοὺς λόγους μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ,

¹⁷ καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

¹⁸ ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ρομφαίᾳ οὐ μὴ πέσης. καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοί, φησὶ Κύριος.

47

¹ *Ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδὰν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμὰν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

² καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ· Κύριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον,

³ καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε

ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα, ἥκε, καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ·

⁵ εἰ δὲ μή, ἀπότρεχε καὶ ἀνάστρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱοῦ Σαφάν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰούδα· εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύου. καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

⁶ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

⁷ Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ καὶ παρακατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐκ ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

⁸ καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου καὶ Ἴωναν υἱὸς Καρηὲ καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ καὶ Ἐζονίας υἱὸς τοῦ Μωχαθί, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

⁹ καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γο

Χαλδαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς
συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον καὶ
βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν
ταῖς πόλεσιν, αἷς κατεκρατήσατε.

¹¹ καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῇ Μωᾶβ καὶ
ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ καὶ οἱ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς
Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδα, καὶ ὅτι
κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν
Ἀχεικάμ.

¹² καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα
εἰς Μασσηφὰ καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ
ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον.

¹³ Καὶ Ἰωανὰν υἱὸς Καρηὲ καὶ πάντες οἱ
ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς,
ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ

¹⁴ καὶ εἶπαν αὐτῷ· εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι
Βελεισσὰ βασιλεὺς υἱὸς υἱῶν Ἀμμὼν
ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου
ψυχὴν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.

¹⁵ καὶ εἶπεν Ἰωανὰν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως
ἐν Μασσηφᾶ· πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν
Ἰσμαὴλ καὶ μηθεὶ

48

¹ *ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλεασὰ ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

² καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες, οἳ ἦσαν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς,

³ καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ' αὐτοῦ ἐν Μασσηφά καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὐρεθέντας ἐκεῖ.

⁴ Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω,

⁵ καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ καὶ ἀπὸ Σαλὴμ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρήμενοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοπτόμενοι, καὶ μαναὰ καὶ λίβανος ἐν χερσὶν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

⁶ καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν.

θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἔλαιον· καὶ παρῆλθε καὶ οὐκ ἀνεΐλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

⁹ καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας, οὓς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτο ἐστίν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βασσὰ βασιλέως Ἰσραὴλ· τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

¹⁰ καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφὰ καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, αἷς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολῖα υἱῷ Ἀχεικάμ, καὶ ὥχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών.

¹¹ Καὶ ἤκουσεν Ἰωανὰν υἱὸς Καρηὲ καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,

¹² καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὥχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαὼν.

¹³ καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸν Ἰωανὰν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ,

¹⁴ καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωανάν.

¹⁵ καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις καὶ ὥχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμών.

¹⁶ Καὶ ἔλαβεν Ἰωανὰν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαὼν,

¹⁷ καὶ ὥχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρώθ Χαμαὰμ τῇ πρὸς Βηθλεὲμ τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

¹⁸ ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων, ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῇ.

49

¹ *ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωανὰν καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μασαΐου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου

² πρὸς Ἱερεμίαν τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ· πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων, ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι·

³ καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύριος ὁ Θεός σου τὴν ὁδόν, ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

⁴ καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας· ἤκουσα, ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος, ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται Κύριος ὁ Θεός, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ρῆμα.

⁵ καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ· ἔστω Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ

* 49:1 (Μασ. MB)

κατὰ πάντα τὸν λόγον, ὃν ἔαν ἀποστείλῃ
Κύριος πρὸς ἡμᾶς, οὕτως ποιήσωμεν·

⁶ καὶ ἔαν ἀγαθὸν καὶ ἔαν κακόν, τὴν φωνὴν
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς
ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτόν, ἀκουσόμεθα,
ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα
τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

⁷ Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα ἐγενήθη
λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν.

⁸ καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωανὰν καὶ τοὺς
ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν
ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου

⁹ καὶ εἶπεν αὐτοῖς· οὕτως εἶπε Κύριος·

¹⁰ ἔαν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,
οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ
φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι
ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς, οἷς ἐποίησα
ὑμῖν.

¹¹ μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως
Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος,
ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς
καὶ σῶζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ·

¹² καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς
καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

¹³ καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς· οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν
τῇ γῇ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς
Κυρίου,

¹⁴ ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ
οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος
οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ

πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν,

¹⁵ διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου· οὕτως εἶπε Κύριος· ἐὰν ὑμεῖς δῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

¹⁶ καὶ ἔσται, ἡ ρομφαία, ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμός, οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

¹⁷ καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ρομφαίᾳ καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.

¹⁸ ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος· καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλὴμ, οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον,

¹⁹ ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοιπούς Ἰούδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον. καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε

²⁰ ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες· πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα, ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι Κύριος, ποιήσομεν.

21 καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἥς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς.

22 καὶ νῦν ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

50

1 *ΚΑΙ ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἰερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου καὶ Ἰωαννὰν υἱὸς Καρηὲ καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ἰερεμίᾳ λέγοντες· ψεῦδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 ἀλλ' ἡ Βαροῦχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατῶσαι ἡμᾶς καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωαννὰν καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.

5 καὶ ἔλαβεν Ἰωαννὰν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ νήπια, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως καὶ τὰς ψυχάς, ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικάμ,

* 50:1 (Μασ. ΜΓ)

καὶ Ἰερεμίαν τὸν προφήτην καὶ Βαροῦχ υἱὸν Νηρίου

⁷ καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου· καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

⁸ καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν ἐν Τάφνας λέγων·

⁹ λαβὲ σεαυτῷ λίθους μεγάλους καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν προθύροις, ἐν πύλῃ τῆς οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα

¹⁰ καὶ ἐρεῖς· οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων, ὧν κατέκρυψας, καὶ ἄρεϊ τὰ ὅπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς

¹¹ καὶ εἰσελεύσεται καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον, εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμόν, εἰς ἀποικισμόν, καὶ οὓς εἰς ρομφαίαν, εἰς ρομφαίαν.

¹² καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

¹³ καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλίουπόλεως, τοὺς ἐν Ὄν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

51

¹ *Ο λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου καὶ τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδώλῳ καὶ ἐν Τάφνας καὶ ἐν γῇ Παθούρης λέγων·

² οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ· ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα τὰ κακά, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων

³ ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.

⁴ καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφῆτας ὀρθροῦ καὶ ἀπέστειλα λέγων· μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.

⁵ καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.

⁶ καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

⁷ καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ· ἵνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχᾷς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,

⁸ παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ

* 51:1 (Μαθ. ΜΔ, ΜΕ)

Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ἤλθατε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα ἐκκοπήτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὄνειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς;

⁹ μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ;

¹⁰ καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

¹¹ διὰ τοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

¹² τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοιπούς τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν.

¹³ καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλήμ ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ,

¹⁴ καὶ οὐκ ἔσται σεσωσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσωσμένοι.

¹⁵ καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμῖα πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες

αὐτῶν θεοῖς ἑτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες,
συναγωγή μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ
καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῇ,
λέγοντες·

¹⁶ ὁ λόγος, ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ
ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

¹⁷ ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν
λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν,
θυμιᾶν τῇ βασιλίσσει τοῦ οὐρανοῦ καὶ
σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποιήσαμεν
ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς
ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰούδα
καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπλήσθημεν
ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ
εἶδομεν·

¹⁸ καὶ ὥς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ
βασιλίσσει τοῦ οὐρανοῦ, ἡλαττώθημεν πάντες
καὶ ἐν ρομαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

¹⁹ καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίσσει τοῦ
οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ

²² καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν, ὧν ἐποιήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἄραν ὥς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

²³ ἀπὸ προσώπου, ὧν ἐθυμιᾶτε καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

²⁴ καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν· ἀκούσατε λόγον Κυρίου·

²⁵ οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ· ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι· ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν, ἃς ὠμολογήσαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσει τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμ

ἐκλίπωσι.

²⁸ καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ρομφαίας
ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῶ,
καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα οἱ
καταστάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ,
λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

²⁹ καὶ τοῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν ὅτι
ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά·

³⁰ οὕτως εἶπε Κύριος· ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν
Οὐαφρῇ βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χειράς ἐχθροῦ
αὐτοῦ καὶ εἰς χειράς ζητούντων τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα
Ἰούδα εἰς χειράς Ναβουχοδονόσορ βασιλέως
Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητοῦντος τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ.

³¹ †Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ
προφήτης πρὸς Βαροῦχ υἱὸν Νηρίου, ὅτε
ἔγραφε τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλί

σου εἰς εὐρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἔαν
βαδίσῃς ἐκεῖ.

52

¹ ΟΝΤΟΣ εἰκοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκίου
ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτόν, καὶ ἑνδεκά ἔτη
ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῇ
μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ
Λοβενά.

⁴ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ
τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ περιεχάράκωσαν αὐτὴν καὶ
περιωκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις
κύκλῳ.

⁵ καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως
ἐνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ·

⁶ ἐν τῇ ἐνά

⁹ καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθά, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

¹⁰ καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

¹¹ καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσε καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις, καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

¹² καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλήμ,

¹³ καὶ ἐνέπηρσε τὸν οἶκον Κυρίου καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπηρσεν ἐν πυρί.

¹⁸ καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς,

¹⁹ καὶ τὰ σαφῶθ καὶ τὰ μασμαρῶθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος.

²⁰ καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίου· οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν.

²¹ καὶ οἱ στῦλοι, τριακονταπέντε πηχῶν· ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν, καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,

²² καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν, καὶ πέντε πήχεων τὸ μ

ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως,
τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν
γραμματέα τῶν δυνάμεων, τὸν
γραμματεύοντα τῷ λαῷ τῆς γῆς, καὶ
ἐξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς,
τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·

²⁶ καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδάν ὁ
ἀρχιμάγειρος τοῦ βασιλέως καὶ ἤγαγεν
αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
Δεβλαθά,

²⁷ καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς
Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθά, ἐν γῇ Αἰμάθ.

³¹ καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ
ἔτει, ἀποικισθέντος τοῦ Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί, ἐν τῇ τετράδι
καὶ εἰκάδι τοῦ μηνός, ἔλαβεν Οὐλαιμαραδὰχ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ
ἐβασίλευσε, τὴν κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως
Ἰούδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ ο

Η Παλαιά Διαθήκη κατά τη μετάφραση των εβδομήκοντα (Ο') | SEPTUAGINTA The Old Testament in Ancient Greek, Septuagint translation

Public Domain

© Orthodox Media Network

Language: Ελληνικά (Greek, Ancient)

Dialect: Koine

ORTHODOX MEDIA NETWORK-ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΔΙΚΤΥΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

A Voice from the Heart of Mount Athos to the World

Orthodox Media Network (<https://vivlos.link/DEqNY>) was founded on Mount Athos – the only monastic republic in the world – with main mission to promote the Holy Scriptures and preserve the spiritual and cultural heritage of Orthodox monasticism, using mainly the internet. Since 2010, its founder and General Secretary, Apostolos Vavylis, has become the first person internationally to record the entire Bible in both the original ancient Greek text and its modern Greek translation. This work – unprecedented in Orthodox tradition – has reached and inspired millions:

* Over 15 million people (estimated) have listened to at least one chapter of the recorded Bible.

* Hundreds of independent accounts across nearly every digital platform, share these recordings in countless forms.

We have never claimed copyright or demanded takedowns of these reproductions — because our goal is not profit, but the free and faithful dissemination of the Word of God and the blessing it brings to the world. We welcome anyone that would like to publicly share our work with the only condition to publish the present text as a minimum respect to our mission.

* Our vision:

To place a Bible in every Greek-speaking home, wherever it may be on earth.

There are an estimated 17 million Greeks living in nearly 100 countries.

* If you wish to support or partner with us, please contact:

The Old Testament (Septuaginta)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[https://youtube.com/playlist?](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

[list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI](https://youtube.com/playlist?list=PLqOoWYKEqRw2J7wlPCGWIYIRdX4G2USZr&si=98IZ8ZkgIX6ll-xI)

We are a voice of Orthodoxy, a witness of the Word, and a blessing to the Nations.

2026-02-12

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 13 Feb 2026 from source files dated 12 Feb 2026

ca02bfb2-f119-5bc3-ba15-888748b9800a